

Domoljub

V Ljubljani 7. aprila 1941

Leto 54 · Štev. 19

Ustanovljena je Ljubljanska Provincija

Duce je dal Sloveniji, zasedeni po Italijanski Vojski, avtonomno ustavo pod vrhovno oblast' o Rima

Kr. Civilni Komisar za zasedeno slovensko ozemlje je v soboto dne 3. maja na svojem sedežu sprejel zastopnike slovenskih političnih, gospodarskih in kulturnih ustanov ter zastopnike delovnega ljudstva in jim s Kraljevim odlokom razglasil naslednji zgodovinski sklep:

Člen 1. Slovensko ozemlje, katerega meje so odredene kakor na priklučeni karti, je integralni del Kraljevine Italije in tvori Ljubljansko provincijo.

Člen 2. S kraljevskimi dekreti, kateri se bodo izdali na predlog predsednika Vlade, se bodo odredile uredbe za Ljubljansko provincijo, katera, imajoč kompaktno slovensko ljudstvo, bo imela avto-

nomno ustavo, upoštevajoč etnični karakter ljudstva, geografski položaj ozemlja in posebne potrebe pokrajine.

Člen 3. Vrhovno oblast bo izvrševal Visoki Komisar, imenovan s kraljevim dekretom na predlog Duceja Fašizma, Predsednika Vlade in ministra za notranje posle.

Člen 4. Visokemu komisarju bo pomagal svet 14 zastopnikov, izbranih med produktivnimi kategorijami slovenskega ljudstva.

Člen 5. Vojaška služba ne bo obvezna za slovensko ljudstvo Ljubljanske provincije.

Člen 6. Poučevanje v ljudskih šolah bo obvezno v slovenskem jeziku. V srednjih in višjih šolah bo fakultativen pouk italijanskega jezika. Vse službene odredbe bodo izhajale v obeh jezikih.

Člen 7. Kraljevska vlada je pooblašena, da na ozemlju Ljubljanske provincije objavlja Ustavo in druge zakone Kraljevine, da izdaja potrebne odredbe, da jih dovede v sklad z že postoječo zakonodajo in z odredbami, katere se bodo izdajale v smislu čl. 2.

Člen 8. Ta dekret velja od dneva, ko bo objavljen v Službenem listu ter bo predložen Zakonodajnim Skupščinam v svrhu pozaknitve.

Slovenci se zahvaljujejo Duceju

Vdanostni izjavi ljubljanskega škofa in zastopnikov slovenskega ljudstva ob zgodovinskem dnevu poslani Duceju

Ljubljanski škof dr. Rožman je poslal sledečo vdanostno izjavo:

Duce!

Zvedeli smo z velikim veseljem, da je slovensko zasedeno ozemlje po Italijanski Vojski vključeno v Italijansko kraljestvo. Prosim Vas, da sprejmete najglobljo zahvalo v imenu vse duhovščine škofije tega ozemlja zaradi širokogrudne in skrbne ureditve, ki ste jo poklonili slovenskemu prebivalstvu.

Sprejmite tudi, Duce, izraze naše brezpogojne vdanosti in sodelovanja. Hkrati prosim, naj božji blagoslov pride nad Vaše delo, nad ves veliki Italijanski narod ter nad slovensko ljudstvo, ki bo pod okriljem Rimskega Imperija lahko živele in se razvijalo.

Rim, 4. maja. Besedilo spomenice, ki so jo Duceju po Kr. Civilnem Komisarju Grazioliju poslali ugledni zastopniki Ljubljanske pokrajine, se glasi:

Duce!

V trenutku, ko je slovensko ozemlje, zasedeno po Italijanskih Oboroženih Silah, postalo del Velikega Kraljestva Italije, izražamo v imenu vsega slovenskega prebivalstva Njegovemu Veličanstvu Kralju in Cesarju najspoštljivejšo vdanost in izrekamo Vam, DUCE, vso našo zahvalnost za plemenite in posebne ukrepe, ki ste jih uvedli za naše ozemlje in ki bodo za nas varno jamstvo življenja in zagotovitev bodočnosti našega prebivalstva.

Spoštovanje našega jezika in naše kulture priča, s kako vzvišenim pojmovanjem rimske pravičnosti ume Fašistična Italija vladati narode, ki so pod njenim varstvom.

DUCE, slovensko prebivalstvo bo dokazalo še bolj v dejanju svojo zahvalnost in vso svojo lojalnost.

V Ljubljani, dne 3. maja 1941.

Dr. Marko Natlačan, bivši ban; Ivan Pucelj, bivši minister, zastopnik Jugoslov. nacionalne stranke; dr. Franc Novak, bivši minister; Ivan Mohorič, bivši minister; dr. Gustav Gregorin, bivši senator; dr. Andrej Gosar, bivši minister; dr. Matija Slavič, rektor ljubljanske univerze; dr. Jure Adlešič, ljubljanski župan; dr. Janko Zirovnik, predsednik odvetniške zbornice; dr. Ivan Kuhar, predsednik notarske zbornice; inž. Pirkmajer, predsednik inženirske zbornice; Karel Čeč, predsednik trgovsko-industrijske zbornice; Albin Smerkolj, predsednik zveze trgovskih gremijev; Ciril Majcen, predsednik zveze gostinskih obrti; Karel Kavka, predsednik zveze obrtnikov; dr. Jože Lavrič, predsednik Kmetijske zbornice; Jože Jonke, predsednik Delavske zbornice; dr. Vlad. Ravnihar, predsednik zveze kulturnih društev; dr. Ivan Slokar, predsednik zveze bančnih in zavarovalnih zavodov; Avgust Praprotnik, predsednik zveze industrijev; Adolf Golia, bivši poslanec za mesto Ljubljano; Alojzij Rigler, bivši poslanec za kočevski okraj; Rudolf Smersu, bivši poslanec za ljubljansko okolico; Miloš Stare, bivši poslanec za ljubljansko okolico; dr. Jure Koče, bivši poslanec za črnomeljski okraj; Stanko Virant, predsednik Časnikarskega društva.

Ob velikem dogodku

Še danes je vsa Ljubljana in podeželje v Ljubljanski provinci polno sobotnega zgodovinskega dogodka, ko je ta pokrajina s uradno prizanim kompaktnim slovenskim prebivalstvom bila priključena kraljevini Italiji in ji je bila s najvišjega mesta zagotovljena jezikovna, kulturna in etnična avtonomija. V tem aktu se je pokazala zopet velika italijanska kultura in tradicionalna »rimska pravica«, ki hoče pustiti narodem samostojno kulturno življenje in njegove bistvene etnične posebnosti, kakor jezik, vera, običaji, narodna zavest in kulturno ustvarjanje, ter zahteva od njih samo državno povezanost in sodelovanje pri graditvi močnega imperija, ki ga ustvarja sodobna Velika Italija pod Kraljem in Cesarjem ter dalekovidnim Ducejem v zgledevanju na nekoč mogočno »rimsko cesarstvo«, katerega zakoniti dedič je. Tako se je tudi v tem aktu priključenja naše province kraljevini Italiji pokazala ta tisočletna kulturna tradicija, ki ne da narodu umreti, temveč ga hoče samo vključiti v svoj življenjski prostor, toda pustiti mu lastno izživljanje, ki se bo po evoluciji in tesnem sožitju samo po sebi oplajalo

ob tradiciji tisočletne kulture, ki je že v prejšnjih dobah tako plodno pomagala oblikovati naš kulturni obraz. Saj je naša pokrajina postavljena na križišče med sever in jugozapad ter smo že v svoji preteklosti doživljali dobe, ko smo se sedaj več, sedaj manj naslanjali na sever (n. pr. reformacija), potem zopet na jugozapad (protireformacija), na Italijo, ki nam je dala najznačilnejšo podobo naše Ljubljane — baročno Ljubljano. In po stoletjih severne orientacije bo sedaj romanska duhovna orien-

tacija, kot plod tesnega sožitja, mogla naše notranje podobe v takih okoliščinah pri avtonomnem kulturnem razvoju, samo oploditi na svoj način in nam koristiti ter vsbuditi v nas nove oblike lastnega življenja. Tako se uvrščamo v Veliko Italijo s veseljem, hvalečini, da nam je zagotovljeno lastno kulturno življenje, ki se bo ob polnem razumevanju Zmagovalcev s pridom lahko okoristilo s italijanskim duhom in italijanske tisočletne kulture, ne da bi zato morali izdati samega sebe in se zatajiti. Tudi to je dokaz dalekovidnosti Kralja in Cesarja ter Duceja, ki nam je potrdil v sobotnem aktu duhovno avtonomijo ter nas pritegnil v življenjski krog italijanske države.

Modrost, pravičnost, kultura...

Ustanovitve samoupravne Ljubljanske province bodo veselje gotovo vsi Slovenci. Težka preizkušnja je za narod, ko je razkosan na tri dele. Zato pa je občutil slovenski narod veliko tolažbo ob novici, da je Duce podelil Slovincem, ki so jo zasedle Italijanske Oborožene Sile, ustavo samoupravne pokrajine, ki bo omogočila razvoj etničnega značaja naroda. Povsem odkritosrčno moramo priznati tri stvari, ki so zelo častne za Italijanske Oblasti in glede katerih smo se mogli v tem razmeroma kratkem času prepričati. Prva je velika politična modrost, s katero so nas Italijanske Oblasti prisenetile. Druga je pravičnost, ki njeno bistvo najlaže izrazimo tako, če jo poimenujemo »rimsko pra-

vičnost«. Tretja pa je velika kultura, ki jo izžarevajo italijanske zasedbene oblasti kljub sedanjim vojnim okoliščinam in kljub vsem žalostnim zgledom, ki jih drugod prinaša vojna s sabo. To je podlaga, iz katere je mogla vzkliti ustava Ljubljanske provincije. Vemo, da so prav modrost, pravičnost in kultura največja sila osvobodilnega naroda. Modrost je tista, ki vse prav ureja, pravičnost da vsakemu svoje ter je zato po pravici temelj vsake države; kultura pa je tista sila, ki posamezne narode druži in jih medsebojno zblizuje. Dejanja, ki izhajajo iz te trojne osnove, so vedno uspešna in plodovita.

Kako je na luni?

Poglejte zanimivo sliko! Spodaj je pokrajina na luni, zgoraj naša zemlja. Vidita se na njej Sev. in Južna Amerika. Doslej se še nobena raketa ni približala luni in pričujoča slika je samo risba, ki pa ji ne manjka resnične podlage.

Najhitrejši bombnik sedanjega časa bi za potovanje na luno potreboval najmanj 32 dni nepretrganega poleta, zakaj razdalja med luno in zemljo znaša 384.000 km.

Pa če bi se človeku tudi kdaj posrečilo priti na luno, bi tam ne mogel živeti, saj na luni ni vode, zraka, drevja, zelenja in potemtakem tudi ne živali in ljudi. Samo pusto skalovje, strašne razpoke in visoke gore bi pozdravile torej prihod. Grozno samoto in tihoto motijo sempatja samo ogromni skalnati plazovi.

Lunin premer ima 3470 km. Privlačnost na luni je manjša kot na naši zemlji. Zato bi na luni lahko hitreje bežal in brez truda skočil tudi do 6 metrov v daljavo, seveda pod pogojem, da bi te ne ovirala neznosna vročina.

Lunin dan je dolg 14 naših dni. Opoldne je na luni 200 stopinj vročine. Kakor hitro pa bi skočil v senco za bližnji hrib, bi ti padel toplomer za celih 100 stopinj. Ponoči pa doseže na luni mraz 273 stopinj pod ničlo. Na luni so do 8000 m in več visoke gore. Najbolj zapuščen kraški svet je pravi raj v primeri z razmerami na luni.

Na sliki opaziš tudi manjša in večja žrela, med katerimi imajo nekatera do 100 km velik premer. Vendar ta žrela niso posledica kakšnega ognjeniškega delovanja, ampak so žrela najbrž velikanskih podnebnikov. Vendar so v tem pogledu mnenja učenjakov dokaj različna.

ASPIRIN

tablete

so vse enake!

In vsaka Aspirin tableta nosi „Bayer“-jev križ. „Bayer“-jev križ je edino jamstvo, da ste res dobili Aspirin. Ne pozabite nikdar, da ni Aspirina brez „Bayer“-jevega križal

Spina reg. 200 & 2. 727 od 22. marta 1940.

Slovenske žrtve vojne

(Nadaljevanje.)

21. Alojzij Kreams, star 37 let, okladiščnik pri stavbi trvdki Zupan, stanujoč v Ljubljani, Vošnjakova 6, je umrl zaradi oslabelosti v vojski v St. Petru pri Novem mestu in bil tam 14. aprila pokopan.

22. Verbič Anton iz Skofljega, občina St. Vid pri Stični, star 33 let, oženjen, je bil ob povratku domov ustreljen.

23. Jakob Aleš je padel kot žrtev bomba napada na meji občine Mirna peč in Prečna dna 11. aprila.

24. I. Zakrajšek, doma iz župnije St. Janž na Dolenjskem, je bil ubit v St. Rupertu. Pokopati so ga v St. Janžu.

25. in 26. Gospa Jerajeva in njena hčerka, absolvirana filozofka, sta prišli v Skopje obiskat svojega moža oziroma očeta, administrativnega kapetana g. Jeraja. Ob priliki bombardiranja Skopja na evnetno nedeljo sta bili obe ubiti. Hčerko so pet dni pozneje našli in pokopali, gospe doslej še niso dobili.

27. Matej Benedičič, železniški strojevodja, je bil na veliki petek zadet z več strelji iz letalskih strojnica na novomeškem kolodvoru. Rajni je bil doma iz Radovljice, stanoval je pa v Ljubljani. Pokopan je bil v Mošnjah.

28. Vinko Burnik, pisar pri štabu divizije, doma iz Ljubljane, Šmartinska cesta št. 12, je zgorel dne 11. aprila pri požaru meščanske šole v Novem mestu, ki ga je povzročil bombni napad.

29. Ivanka Kukman, vdova po invalidu, doma iz Lešene pri St. Petru pri Novem mestu, je zgorela pri požaru meščanske šole v Novem mestu dne 11. aprila.

Novi grobovi

m Umrl so v Srednjih Gamelnih Frančiška Juvan roj. Pfeifer, v Markinjah na Krasu posestnik Vencelj Legiša, v Malem logu pri Loškem potoku dolgoletni poslovodja Kmet. društva Debeljak Fr., v Solčavi v Savinjski dolini tamošnji župnik Ivan Arko, v St. Jerneju na Dolenjskem Ana Tavčar, roj. Lovšin. — V Ljubljani so odšli v večnost: železniški zvičnik v p. Mihael Mihelič, Stefanija Bizjak, ur. drž. žel. v p. Vinko Debevec, vdova po profesorju Marija Hollada roj. Koceli, gospodinska pomočnica Marija Vrtačnik, v Begunjah pri Cerknici poštni uradnik v p. Ludvik Bonac. Naj počivajo v miru!

„Domoljub“ vam hoče pomagati

Še vedno je polno konj, volov, voz in druge opreme po deželi, ki niso v rokah lastnikov. Zupanstva, pobrigajte se zanjet! — Pošljite nam sezname!

Iz občine Predoslje smo dobili seznam živine, ki je tam ostala. Živina je pri naslednjih posestnikih:

Dolžan Anton iz Kokrice št. 3, ima tri konje, in sicer zaznamovane s št. 5, 152 in 557, vsi so mali konji prami.

Podpeskar Janez iz Kokrice: konj, šimelj, št. 6. Košnjek Anton iz Kokrice: konj, fuks, srednji, težak, star 10 let, nima številke.

Zibert Fr. iz Suhe: konj, pram, brez številke. Snedic Franc iz Predoselj: konj, pram, št. 1154. Pičman Janez iz Tatinca: kram, mali, kobila, nima številke.

Kokalj Lovro, Predoslje: konj, fuks, št. 133. Zabret Ivan iz Bobovka: konj, nizek, lahek, fuks, št. 30.

Naglič J. iz Kokrice: fuks kobila, nima štev. Zibert Alojzij iz Britofa: konj, fuks, brez št. Ušlakar Anton iz Predoselj: konj, pram, srednje močan, št. 243.

Jeršin Jernej iz Kokrice: kobila, prama, brez številke.

Uranč Peter iz Kokrice: vol, rdeče-belo pisan.

»Domoljub« želi pomagati vsem, ki še nimajo svoje živine. Saj so mnogi močno udarjeni z izgubo konj ali volov, ki so jih morali oddati bivši jugoslovanski vojski. Mnogi so z iskanjem zapravili že vse denarne prihranke, pa še vedno niso prišli do svoje lastnine.

Vabimo vse občine, da zberejo številke in opis živine ((konj, volov) ter voz in opreme, ki je pri raznih občanih v njihovih občinah in ki ni njihova last. Opis je važen, ker so mnogi konji z istim številkami. Sporočite, ali je konj majhen ali velik, ali je pram, šimel, fuks itd. Prav tako je v volmi. Mi bomo te sezname objavili v »Domoljub«. — V težkih časih se kaže poštenost in ljubezen do bližnjega. Zato pričakujemo, da se bodo našemu vabilu odzvale vse občine!

Una colazione nel deserto libico — Zajtrk v libijski puščavi

Bjornstjerne Bjornson - Ivan Cimprič

Nerama snubitev

Osaka je Aslaug postala odrasla dekle, ni bilo v Husaby slepa več miru. Najlepši fantje v tisti dobi so bili odlični mladiči, toda tedaj ni stari Knud Husaby, njen oče, legel spet drugade, kot da je na nek običajni trževnici in da je k svojemu postopku prišel iz besedovke. Če sem že dobil lepo dekle, potem ga bom znal tudi varovati, je dejal Husaby.

Thore Nasel je bil samo kovaški pomočnik, toda kljub temu so se naši ljudje, ki so zadrževali, da naposled prihaja iz grunlarski boeri na Husaby. Svaremu Knudu so ni ugajalo in je tudi zadrževal, da se ni res, če bi ga ni še nikoli videl tam. Vendar so se ljudje med seboj nasmejevali in smijali, da bi bil že dobil Thora, če bi bil le dobro pogledal po vseh gozatih in po tih za vsemi, ki rogovišijo po borjaci in hali.

Pršila je pomlad in Aslaug je gnala govedo na planjavo. Ko je tedaj legel na dolino vrti dan, ko so sosedje hlastali molitve in sosednje prepeke, ko je lajal pastirski pes in ko je Aslaug gori na grčkah vriskala in trobila v pastirski rog — tedaj je postalo lantom, ki so v dolini in na bližnjih travniških delih, kudo pri arcu. In prvi sobotni večer je eden bolj hitro kot drugi kotal ljubi gori. Toda se hitreje je šlo vse to nevužlo, kajti gori pri planarski koči je za vrati stal neki fant in ta je sprejel nasmeje, ki je prišel, in ga tako zveržalo, da se je za smert spominjal besedi, ki mu jih je pri tem zaklical: »Pa se druzgi pridi, potje, jih boš še več dobile!

Po mlajenju fantov je bil v vsej tisti dobi sam, ki je pronašel lake pesni, in to je bil Thore Nasel in do malega vsem grunlarskim lantom se je vendarle prevzel za malo zdelo, da sme ta pomočnik kovič hise rogovitišiti tam gori na vsotem Husabyjevem pašniku.

Prav njegovo menetje je bil tudi stari Knud, ko je slišal o tem, in je obenem izjavil, da ga bošta on sam in njegov sin slišal usotati, če se ni nobenega drugega, ki bi to storil. Knud se je spet začel smertati, toda čeprav je smel že skoraj sedemdeset let, je tedaj, ko mu je postalo v hili prečino, vendar rad bojeval s svojim najstarejšim sinom čuo ali dve besedi.

K Husabyjevemu pašniku je vodila ena sama steza in ta je šla ravno čez borjad. Naslednjega sobotnega večera, ko je hotel Thore na pašnik in se je potem, ko je prišel do guma, vedno utraje puzil čez dvoršče, ga je nenadoma zgrabil za prsi neki možak. »Kaj bi rad uvel?, je dejal Thore in ga tako vrgel ob tla, da je vse zapelo v njem. Takoji boš uvedel, je dejal drugi za njim in ga upjal po tlaniku, ko je bil bral. »Lak-ke prihaja tretji, je dejal stari Knud in nevali nani.

V hili je ziral Thore vso svojo moč, bil je gibčen ko beka in je tako mislil, da so njegovi nasprotniki pobegne šutili, vedno moza se jim je izmuznil izpod rok in se potajil, kjer je podel udarec, ga ni bilo, kjer on niso pričakovali, jih je zaleta njegova pest. Naslednje so mu jih seveda je ugotovil, in sicer potekajo, toda stari Knud je potanje le večkrat dejal, da se s tako krepkim ferusnikom se ni bojeval. Bilas je trajala dalje, dokler ni lekal kri, toda tedaj je dejal Husaby: »Sioj« in dostavil: »Če boš prihajajo soboto zrber ugali starega volka Husabyja in njegove mladice, potje, bo dekle tvoje!

Thore se je spjalil domov, kakor je vedel in znal in se je prišel do doma, je legel. O pretepu na Husabyjevin se je mnogo beselalo, toda vsaki slednji je dejal: »Kaj je to tudi iskal tam?« Ena pa vendar ni tako govorila, in to je bila Aslaug. Čakala ga je tudi sobotni večer in ko ji je zdaj prišlo do dna, kakšno pogodila je med njim in obetom, je sedla in zajokala in tudi dejala sama pri sebi: Če Thoreja ne dobim, potje, ne bom mela takei nobenega veseliga dneva več.

Dinamit proti komarjem

V južnoameriški državi Venezueli so v boju proti malariji izumili učinkovite sredstva, ki uničuje raznašalce bacilov malarije. V močvirjih, kjer so legje komarjev, se posilavi več dinamitnih palon v razdalji po 50 metrov. Po eksploziji nastanejo globoke stoblaste jame, v katerih se odteče voda. Močvirje se na to način nekoliko osuši, ličinke na suhem poživajo, in tudi v ostalih lužah so uničene.

Thore je vso nedeljo prebil v postelji in v ponosilosti je čutil, da mora se ležati. Pršelo je izoket in bil je zelo lep dan. Tudi je deževala in žrtbi so bili vsi sveži in zeleni. Ona je bilo sopra, tihuh jezika je vli s sobo, avuči deže so dougljali po hribovih in gorah, je nado vstajal. — Se bi smeli ne sedeti v sobi, bi bil zajokal od neupodljivosti.

Pršila je sreda in on je še vedno ležal, v četrtek je bil spet poznan. Prvi dobro se je spomnjal besedi, ki mu jih je dejal oče: »Če boš pronašel soboto zrber ugali starega volka Husabyja in njegove mladice, potje, bo dekle tvoje!« Moza in vedno moza je pogledoval gori na Husaby. Ne drugrega je bom dobil poti kot letano, je mislil Thore.

Na Husabyjevo pašnik je vodila, kot rečeno, samo ena pot, toda tam na mestu je moral biti kljub temu zasoben potji. Če je obveslil rti in prišel na nasprotni strani brega, so novali bolj tudi srodna, da bi ga prepeljal, čeprav je bila steza tako strma, da bi celo kupa le slišala našla odli kotal in lej se vendar ni treba biti siena.

Sobota je prišla in Thore je bil vse dan samji, sosed je izoket, da je po vseh grunh kar nogovalo, in od tase do tase je zatonelo s hribov valstvo vrhovanje. Sedel je še pred vrati, ko se je nagnil dan in se je vzdolž skalah pečin dvignila kačevca se megla. Pogledal je nazvoge in tam je bilo tako živo, pogledal je na Husabyjevino in nato je odrazil čoin od brega in veslal okrog rtiča.

Po kontenem deku je sedela Aslaug na travniku. Mislila je na to, da Thore nocoj ne bo mogel priti, da pa bo nemesto njega prišlo toliko več drugih: zaradi tega je spustila psi in ni nikomur povedala, kam gre. Sedla je tako, da je imela razgled po dolini; toda megla se je dvignila in ona sama se tudi ni čutila zmazano, da bi gledala ljubi dol, kajti vse jo je spominjalo njene usode. Zaradi tega je sprejmenila prostor in sedla, ne da bi pri tem kaj mislila, tako, da je tako gledala po jezere. Tak mir je ustvarjal in pogled na jezere in dalje!

Tedaj jo je nenadoma prijelo, da bi peir: zbrala si je napet s sobo znelim: toni in daleč naokrog se je razlegalo njeno petje v živo moč. Njo samo je prijelo ob tem in je poln zaradi tega še eno kateo. Toda tedaj se ji je zardelo, kot bi ji tako in globoino odgovarjal. Kaj neki naj bi za boljo voljo bilo to? je mislila Aslaug. Steopla je na rob stranga prepada, ovina rose okrog vilice breze, ki se je trepetaje sklanjala nad prepad, in pogledala nazvodo; toda zapustila ni nič. Tih se naren je ležal zgora; zavr, niti pič ni letel čezonj. Aslaug je zavra sedla in spet zapele. Tedaj je odgovorila resnično in v istem tonu, tokrat bilje kot prvi.

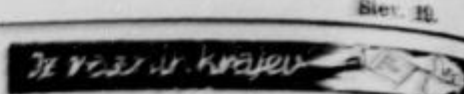
»Nekaj le mora biti Aslaug je vrtan in se sklonila nad globoino in zraj je zagledala spodaj ob pečini čoin, ki je bil prislonjen in je bil vedeti, sprito ogromne globoine kot školjka. Pogledala je ostrje in zdajaj zagledala rdečo kapo in pod njo nekoga lantia, ki je pizelal skora; po navpični steni proti vrhu.

»Koo neki naj bi to bil?« je vprašala Aslaug, spustila breme in odskočila daleč nazaj. Ni si upala odgovoriti sama sebi, kajti predobro je vedela, kdo je bil to. Vrgla se je na raso in zagrabila s obema rokama travo, kot bi bila ona tista, ki tega, kar je zgrabila, ne sme več spustiti; toda korenine trave so se pulnie in ona je glasno krikala in prosila vse-nogobnega Boga, naj mu pomaga. Toda tedaj ji je prišlo na misel, da je to Thorejevo početje skulone Boga samnega in da zaradi tega ne sme pričakovati nobene pomoči. »Le tokrat, samo tokrat,« je molila in objemala psa, kot da bi bil Thore, ki bi ga rada krepko držala; s njim vred se je valila po raki in čas se ji je zdel neskončno dolg.

Tedaj pa se je pes nenadoma strgal. »Van, vauk je lejal v globoino in mahljaj z repom. »Van, vauk je dejal Aslaugi in ji položil prednje tare na kriho. »Van, vauk je le enkrat pozdrvil v prepad — in tedaj se je pokazala rdeča kapa nad robom pečine in Thore je stonel v njenem naročju.

Več minut je stonel tako, ne da bi mogel spravit besedo iz sebe in tudi tega, kar je slednjič izjedjal, ni bilo nikakor nogoče razumeti.

Stari Knud Husaby je dejal nato, ko je slišal o tem, besedo, ki je bila pametna, kajti dejal je: »Fant je vreden, da je ima, njegova naj bo deklet

Novo mesto. Pri požaru šolskega posojila v Novem mestu so bile danes upogotovoljene tri stariše žrte. Požar Burnič in Kukumnar so se hall je oselanki tretjega kroga, ki je po tako naglenu odzvan agorije, da ga nikakor ni bilo nogoče prepoznati. Oselanki šolske tretje žrte so bili postojni nar v kralje Burniča Vanka in v njim skupaj pokopani. — Na vesni potek je bil nado s več strel iz letalnih strojne na novostrojen konovara sirjevovde gospod Besedičič Kosej, manjšaj v Ljubljani, domov iz Radovljice. Pokopan je v Mladih žrivi, ki sta pokopani v Prezidi in v Mirni poti, se nati pomostrežali ob požaru šolskega posojila.

Fotograf pri Dal Toplični. Na vesni soboti zrber se je razneslo znamenje vesti, da se Foturam blika dva tisoč žrte, ki s nati pomore vsakoga, ki ga oobe. Te novice je na ljudi, ki so bili iz tak zlogani, močno dovolala, da so zapustili domove in noč prečeval v gosdovih. Kajstrašnjaše postodo je so rodica pri Ogi Pačeljevi, ki je od strahu zbolela in po 15 dneh mrtne bolezn umrla. Pokopa je bila vneti fianco Dekliškega krova v Toplični in sline dobro dekla. Pogreb v začeti najje je pokazal kako smo jo vse radi imeli. Pokopa je zekino, naj v nobenih praznje sepi, veta naj, se nas po naj bo opomni: Ne šer izmami vsti in ne veruj jumi!

Javor pod Ljubljano. Vojska je zahtevala pri nar dve žrvi: Tomca Miakara, ki zapuče zmo in dva otročita, in Lojzca Zagarka, ki je bil star šok 20 let. Naj počivata v miru.

Val Poljanc. Tudi v naši tiri je podel jet izrek vojne na veliki petej zrber Potiraj Jami in Val Poljan. Na poti iz Ribnice ga je ustavila četa srbskih volakov Eden je ustrelil in zadel v Petiraj in vral. Neznatno je podlegel, prevrten s totalik sv. vere, na velike soboto zrber. Pokojnik zapuče ženo in pet neprekrbljenih otrok. Bil je 18 let trketiven pever in član goslinega društva od mladih let. Teško ga bo pogrebale družina in dom, pa tudi v društvenem življenju ga bo manjkalo. — Bodi mu zemljica lahka! — Pogrešamo še Indolita Pirnata in Franca Oblata. Ko to pišemo, se še ni sta vrnila domov.

Moravčev. Naš vojski se vrstajo srečno na svoje domove. Vrnili so se celo iz oni, ki so stujli daleč na jugu in se zmeraj prihajajo mnogi, o katerih smo menili, da so izgubljeni. Pršli so izmubeni in sestradani ter pripovedujejo, da so bili nekateri po več tednov na potovanju. Tudi oddano živino in konje smo po večini že dobili; drugi ja jih še iščejo ter jih pri dnu občutno pogrešajo. O kakem ranjenju in naše doline skora; ni slišati. Edina vojna žrtev je mladenič Karel Razoršek s Tlašnice, ki je na vedno emagal, ranjen na poti blizu Brezovice pri Ljubljani. Njegovo truplo so pripeljali domov ter ga v Pečah slovesno pokopali. Njegov prerani grob je pokrite prvo pomladno ovejto, med katero so položili njegovi vojni tovarni venec z napisom: »Žrtev tvoja in trpljenje — boljše naj redi življenje.« Počivaj v miru, blagi mladenič in uživaj vedno pladilo! Tvoj grob nam očane živ spomenik na velike zgodovinske dogodke. — Nenadno je umrl v Moravčah Berk Frederik, kijačvničarski mojster. Pokopali smo ga ob ševilni udeleži pogrebecev. Vrtemu moči večni mir in pokoj!

Izkazujte zasledbeni oblasti dostojanstveno dolžno čast in spoštovanje!

Kaj je novega.?

Slovesnost na Ježici

V nedeljo, 11. maja, ob 3. popoldne bo v farni cerkvi na Ježici slovesen blagoslov oltarne podobe Marije, Kraljice miru, in njene kapele. Ob tridesetih na 3 sprejemno prevzvišenega gospoda kneza in škofa dr. Gregorija Rožmana, ki bo imel govor in blagoslovil podobo in kapelo; nato bodo litanije Matere božje. Slika je umetniško delo akademskega slikarja Slavka Pengova. K tej slovesnosti, ki naj bo nas vseh iskrena prošnja za mir, ste vsi, domačini in okoličani, najtopleje vabljeni.

Domače novice

d Zastopnika Kr. italijanskih civilnih in vojaških oblasti, g. Kr. Civilni Komisar Grazioli in general g. Fiorenzoli sta se udeležila v nedeljo, 27. aprila slovesne sv. maše v ljubljanski stolnici. Oba dostojanstvenika s svojim spretnostvom vred sta darovala tudi v puščico, kakor drugi verniki. Obisk visokih dostojanstvenikov je napravil med ljudstvom zelo dober vtis.

d Rasedbe izrekajo sedaj naša sodišča: »V imenu oblasti, dane po Vrhovnem poveljništvu italijanskih orožnih sil.«

d Opozarjamo, da je še vedno v veljavi odredba Kr. Civilnega Komisarjata, ki prepoveduje vsem producentom, trgovcem na debelo in na drobno prodajati zasebnikom živila, blago za obleke, tkanine in obutev preko običajne potrebe.

d E. I. A. R. Kr. Civilni Komisar za zasedeno slovensko ozemlje je ukrenil vse potrebno glede radiofonskega delovanja z ozirom na prenos ljubljanske radijske postaje na družbo E. I. A. R. Generalni ravnatelj družbe E. I. A. R., narodni svetnik Chiodelli, je po smernicah Ministrstva za ljudsko kulturo in K. Civilnega Komisarja izdal potrebna določila za novo ureditev radiofonske službe na zasedenem ozemlju. V nekaj tednih bo družba E. I. A. R. instalirala oddajno postajo z

jakostjo 5 kilovatov, ki bo znatno izboljšala radiofonsko službo na zasedenem ozemlju.

d Postajališče za avtobusne zveze Ljubljana—Trtat je v Ljubljani na Aleksandrovi cesti, blizu pošte. Postajališče za avtozvezo Ljubljana—Gorica je v Ljubljani pred hotelom »Miklič«, blizu kolodvora. V Gorico odhaja avtobus ob 14.30, v Trtat pa ob 17. Cena je 28 lir za Trtat, 30 lir pa za Gorico.

d Tramvajski dijaški mesečni vozni listki, ki so jih dijak kupili za mesec april, a niso od 2. do 22. aprila izkoristili nouene vožnje, veljajo do 22. maja. Od 22. maja do 31. maja pa se bodo ti dijaki lahko vozili po izjemno znižani ceni 1 din za vožnjo, če se bodo izkazali z mesečnim voznim listkom za april. Seveda se bodo smeli po znižani ceni voziti samo po progi, ki je naznačena na dijaških izkaznicah. S to olajšavo je mestna električna cestna železnica upoštevala dolge počitnice in ustregla posebno staršem v teh težkih razmerah. Podobno olajšavo bi lahko dala dijakom tudi drž. železnica.

d Za komisarja pri TPD je imenovan inž. Enrico Ravertu.

d Te dni se na novo uredili potniški promet med Nemčijo in po nemških četah zasedeno Sp. Stajersko, Koroško in Kranjsko. Potovanje v to ozemlje in iz njega je dovoljeno samo v omejenem obsegu. Kdor hoče prekoračiti mejo, mora imeti posebno dovoljenje v obliki propustnice, ki se daje pri pristojni policijski oblasti.

d Nove krušne karte v Mariboru. Vojaške oblasti v Mariboru so že pričele z organizacijo prehrane v Mariboru. Izdane so bile še nove, dvojezične karte za moko in kruh. S temi kartami bo vsaka oseba upravičena kupiti mesečno 8 kg moke ali temu odgovarjajočo količino kruha.

d Dva brezmesna dneva je odredil za Spodnje Stajersko politični komisar Oberreiter, petek in torek. Vendar je ob naznačenih dveh dnevih dovoljena prodaja perputine.

d Stroga kontrola pri nakupovanju čevljev in obleke. Da bi preprečili prekomerno nakupovanje čevljev in oblek, so nemške oblasti v Mariboru in na deželi prepovedale vsako prodajo čevljev in obleke dokler to pvršanje ne bo ure-

Zoboboljšahko odstrani VERAMON.

Veramon se nadalje upošabja pri glavobolu, po preveč zavzitem alkoholu, pri bolečinah ran in bolestin menstruaciji.

Zavrtki s 2 tabletama in s 10 ter 20 tabletami se žobe v vseh lekarnah.

VERAMON

Oglas. reg. pod B. Br. 51894 od 4. XI. 1938

jeno s posebnimi kartami. V primeru nujne potrebe sme občinski politični komisar izdati nakaznico, proti kateri sme trgovec to blago prodati. Vsako zlorabo zelo strogo kaznujejo.

d Kako je umrl dr. Kulovec. O žalostni smrti dr. Kulovec v Belgradu pripovedujejo potniki, da je našega velikega in neustrašenega borca za mir zadela smrt že pri prvem bombardiranju. Njegovo truplo je bilo popolnoma razmesarjeno, le pol

Rabljeva roka

Spisal J. Fletcher Ray.
Poslovenil Franc Poljanec.

Le počasi so prihajali po griču. Tako počasi, da se je zdelo, da do nas nikoli ne pridejo. Pa so se le vedno naprej pomikali. Ti s trdnjave Antonije so skoz gnečo utirali pot. In prav med tem, ko so to delali, sem Nazarečana opazoval. Gotovo je bil ves zdelan in blizu konca, saj je komaj stal. Obleko je imel strgano; obraz, ves smazan s krvjo, je bil bled ko smrt. Lasje so se mu sprjemali od krvi. Trnjevo krono je še nosil na čelu.

Nekaj jokajočih žen mu je šlo ob strani, in ko so stezale roke, da bi mu pomagale, jih je srečal pogled velikega sočutja, ko je šepetal:

»Ve hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj.«

Na prsih mu je visel pergament, na njem pa besede: »Jezus Nazarečan, kralj Judov.«

Nato je sledil Kajfa v svojih veličastnih uradnih oblačilih, obdan od tempeljske straže. Za njim so prišli člani velikega zbora, in duhovni v belih oblačilih so hodili kakor v slavnostnem sprevodu.

Izsušenim ustnicam njih žrtve ni ušlo nič mrmranja. Mene je pogledal z žalostnim usmiljenim pogledom. Ko sem z ramen nosilca vzela križ, sem vedel, dokler bom živel, bodo te oči vedno pred menoj...

1 Pergament je ustrojena oslovska koža, pripravljena za pisanje. Važne listine še danes pišejo na pergamentu.

»Nanj ti glej«, je rekel Licinij. Nakar sem mu slekel vrhno obleko.

On se je pripognil, in jaz sem se začudil, saj je storil to, česar še nobenega jetnika nisem videl, da bi naredil: s svojimi rokami si je sezul opanke; morebiti je mislil, da mi bo nalogo olajšal. In ko jih je sezual, sem opazil, da so opanke bile močno obnošene in da so noge bile odrte. Brčkone od dolgega potovanja po bolj robatih galilejskih potih.

Iznenada sem za seboj zaslišal krik. Skoz množico se je preril čuden človek. Oči so mu široko strmele, lasi in brado je imel belo ko sneg na Hermonu. V desnici je nosil palico. Delal je, kakor da hoče iti proti Nazarečanu, pa so ga vojaki sunili nazaj.

»Poslušajte!« je vpil in roke stegoval proti Liciniju. Oba, ki sta ga držala, je sunil od sebe, dasi so ga leta že hudo zdelala.

»Poslušajte!« Jaz imam zlat, veliko zlat.
»Proč z njim!« je poveljeval stotnik.

»Ne!« je dejal norec — saj za takega smo ga imeli.

»Glejte!«
In izpod obleke je privlekel usnjato vrečo in jo odprl.

»Zlata, veliko zlata! Imenujejo me siroto starega Izaka, pa nič ne vedo. Prišel sem, da mu kupim življenje. Zato vzemite, vse zemite njega izpustite! Zlato trideset let.

In nežno zamrmral.

»Tri in trideset let — kar bem ga gledal v jaslih...«

»Zlato meni ni nič«, je Licinij odvrnil.

»Rim je zapovedal smrt. Zgubi sel Tvoja nadležnost ti ne bo nič pomagala.«

Mignil je vojakom naj ga odstranijo.

1 Hermon je pogorje v Siriji, severno od Svete dežele; izpod njega izvira reka Jordan.

»Potem naj pa umrem«, je kriknil, »dajte, da umrem namesto njega. Zame je dan že davno končan, zanj je še le poldan.«

Ko so vojaki znova stopili k njemu, da ga primejo, je glavo vrgel nazaj. Oči so se mu v ardu široko razprle, izvil se mu je presunljiv krik.

»Efraim!« je kriknil, »Daniel! Divje zveri vdirajo v stajo!« In s palico je bil okoli sebe. Sodrga je vsa navdušena tulila. Toda vse ni nič pomagalo; vojaki so ga potisnili nazaj in ga vrgli na tla.

Tedaj je Jezus pogledal proti njemu, in njiju oči so se srečale.

»Tretji dan!« je vzkliknil pastir, bil ni namreč nihče drug kakor tisti, ki je o njem pravil Hermas.

»Tretji dan.«

Blaznost mu je iz oči izginila, delal je, kakor da hoče vstati, in videl sem, da je Jakob stopil k njemu.

»Pójdiva, očka, daj, da te opirame, in dejal je roko okoli njega in mu pomagal vstati. »Pojudi odhod k svojim ovcam.«

Jakob se je obrnil k svojim tovarišem in se zarežal. V njegovih rokah je bilo ovčarjevo zlato.

»Pojudiva, očka, se je ponarejal, »daj, da ti pomagam, daj, da nesem tvoje breme!«

Ko se je tuleča množica iz starega moža norčevala, sem prisegel: preden sonce zaide, poskrbim, da to zlato nazaj dobi.

Kvintus je enega hudodelca pravkar pribil. Rufus se je trudil z drugim, toda ta človek se je bil kakor legija hudičev. S težavo so ga zvezali, dasi je marsikateri vojak Rufu pomagal. Oba križa so vzdignili in ju zabili v jami, ki smo ju bili skopali. Tedaj je nastal molk.

»K svoji dolžnosti, Scinio!« je dejal Licinij.

obraz, šop las in roke, stisnjene krepko k prsom, so ostale toliko nepoškodovane, da ga je bilo mogoče spoznati. Med najhujšim bombardiranjem so pobrali vse to in položili v navadno korito, nakar je vojaški duhovnik g. Kotnik v naglici opravil molitve za pokoj njegove duše. — Vse posmrtnne ostanke pok. dr. Kulovca so nato položili v čisto navadno, še neizdelano rakev ter jih v največji naglici prepeljali na pokopališče in položili na oder v mrtnišnici, kjer so na rakev kar s sviničnikom napisali še njegovo ime. Zaradi stalnega bombardiranja sta ga nato mogla pokopati šele čez tri dni gg. prof. Uloga in Jenko.

d Popravi! V zadnji številki »Domoljuba« je bila objavljena notica za tiste, ki pogrešajo konje, vozove itd., ker so jih morali oddati bivši jugoslovanski vojski. Rečeno je bilo, naj se zglase s potrdbi na mestnem vojaškem uradu v Ljubljani. — Pojasnjajemo v toliko, da so vrsta le za člane ljubljanske mestne občine, ne pa za vso deželo.

d Kako je v Belgradu. Po »Slov. domcu« z dne 30. aprila posnemamo: V štirinajstih dneh po vkorakanju nemških čet v Belgrad je tam zavladal spet mir in red. Načrtno so prve dni že odstranili razvaline s cest, poškodovane hiše, ki jih ni mogoče več popraviti, pa so pogrnili v zrak. Avtomobilski promet je zdaj živahnejši kot je bil kdaj kolj prej. Ena sama nemška divizija ima več oklepnih vozil kot je imela prej vsa Jugoslavija. Najprej so nemški redarji uravnavali promet po belgrajskih ulicah, zdaj pa so prevzeli to delo belgrajski prometni stražniki. Tudi tramvaj spet vozi. Dajfe je urejeno tudi vprašanje o razdeljevanju živin. Nemška vojska je povsod vpostavila red in mir in tako omogočila meščanom, da se posvečajo svojim rednim opravilom. Nemški delavci so začeli popravljati vse važne naprave, zlasti vodovod in električno centralo, da se zagotovi ljudstvu neovirano delo. Oblast je tudi odredila, da začne izhajati nov srbski dnevnik, ki bo prinašal poleg gradiva iz domačega in tujega sveta tudi odredbe, ki jih izdaja nemška okupacijska oblast. Nemška vojska je začela popravljati tudi vse ceste v bližini prestolnice, katere so bile med vojno pokvarjene.

d Avtobusne proge, ki so vodile iz Ljubljane v razne smeri, se polagoma vpostavljajo. Od onega ponedeljka naprej je že odprta proga Ljubljana—Bloke—Lož. Pečnikarjev avtobus prihaja iz Starega trga pri Ložu v Ljubljano redno jutraj ob 7.30, vrata pa se nazaj ob 15.40. Že včeraj je prišlo mnogo civilnih potnikov iz Loža in drugih krajev v Ljubljano po svojih dnevnih poslih in opravkih.

Vozni red Ljubljana—Vrhnika

Pričenal s 5. majem 1941 vozijo na progi Ljubljana—Vrhnika trg in obratno dnevno redno sledeči mesalni vlaki:

Vlak št. 8032a z odhodom iz Ljubljane ob 5.30 in s prihodom v Vrhniko-trg ob 6.05.
Vlak št. 8032 z odhodom iz Ljubljane ob 7.45 in s prihodom v Vrhniko-trg ob 8.20.
Vlak št. 8032a z odhodom iz Ljubljane ob 10.30 in s prihodom v Vrhniko-trg ob 11.05.
Vlak št. 8036 z odhodom iz Ljubljane ob 14.00 in s prihodom v Vrhniko-trg ob 14.35.
Vlak št. 8036a z odhodom iz Ljubljane ob 17.10 in s prihodom v Vrhniko-trg ob 17.45.
Vlak št. 8036a z odhodom iz Ljubljane ob 19.00 in s prihodom v Vrhniko-trg ob 19.35.
Vlak št. 8033b z odhodom v Vrhniko trga ob 6.40 in s prihodom v Ljubljano ob 7.15.
Vlak št. 8033a z odhodom v Vrhniko-trga ob 8.35 in s prihodom v Ljubljano ob 9.10.
Vlak št. 8033b z odhodom v Vrhniko-trga ob 13.00 in s prihodom v Ljubljano ob 13.35.
Vlak št. 8033a z odhodom v Vrhniko-trga ob 15.00 in s prihodom v Ljubljano ob 15.35.
Vlak št. 8033a z odhodom v Vrhniko-trga ob 16.05 in s prihodom v Ljubljano ob 16.40.
Vlak št. 8041 z odhodom v Vrhniko-trga ob 19.55 in s prihodom v Ljubljano ob 20.30.

V zvezi s to spremembo se razveljavljajo omenjeni progi do sedaj veljavni vozni redi.

Vlaki št. 8032a ter 8032a in 8032a imajo v Vrhniko-trgu takojšnji avtobusni zvezo do Posojane ter nato vlakovno zvezo za Trst v obratni smeri pa vlaki 8032a, 8033b in 8041.

d Prvi se je vrnil iz Škoplja vrhniški lekarnar mr. Stanko Hočevar. Gosp. mr. Hočevar je govoril večkrat tudi z msgr. Kordinom, ki je bil ob porušenju škopljanske škofije in cerkve v škofiji. Ostal je nepoškodovan, izgubil pa je prav vse, kar je imel in ima samo obleko, ki jo je imel takrat na sebi. Sedaj stanuje v sirotišču, ki ga je ustanovil pokojni škof dr. Gnidovec. Sirotišče opravljajo slovenske usmiljenke, ki so ostale vse žive in zdrave.

d Po sklepu uprave Zdrženja trgovcev v Ljubljani so trgovine počeni s 1. majem t. l. odprte od 9 do 12 in popoldne od 3 do 6.

d Vodja Nemčije, Adolf Hitler, je v soboto, dne 26. aprila, nepričakovano prišel v Maribor. Prebivalstvo mu je priredilo lep sprejem.

d Zbirajte kosti! Pri nas je nastalo občutno pomanjkanje fosfatnih gnojil, ker je zaradi vojne zastal uvoz surovih fosfatov iz prekomorskih dežel. Da bi se omililo pomanjkanje prepotrebni gnojil in mila, naj kosti nihče ne sežiga ali meče

v smeti. Zbiranje kosti bo organizirala Akcijska družba za kemično industrijo v Ljubljani, ki izdeluje klet, iz odpadkov pa kostni zдроб in fosfatna gnojila in surovost kostno moko kot nepopolno gnojilo. Način zbiranja in oddajanja kosti in primerno plačilo bo objavljen.

d Obnavljanje avtobusnega prometa. Proti Gerrenski so Otoče zadnja železniška postaja. Osnovna podpora mostu na glavni cesti čakajo zdaj avtobusi, da ni treba hoditi daleč do Radovljice in naprej do Jesenic. — Tudi proti Jezerskemu so začeli redno voziti avtobusi iz Kranja, odkoder proti Trzinu vojna ni prekinila železniškega prometa. — Nemoteno so vozili in vozijo Magistralni avtobusi na Ježico ter do Dobrunj in Sostrove. Obnovljene so avtobusne zveze proti Dev. Mar. v Polju, na Ig in na Bloke.

d Nemška okupacijska oblast je imenovala za župana v Krakem zdravnik dr. Julija Murgelja. — **d Škopijska gimnazija** v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano, ki so ga zasedle nemške čete, je bila razpuščena. Dijaki so že v ponedeljek, 28. aprila, deloma pa v torek odšli na svoje domove. Tudi profesorji in predstvi so zapustili zavod. Do nadaljnjega je v zavodu ostalo samo upraviteljstvo in nekaj služinčadi.

d Hujska nevihta s grmenjem in treskanjem je bila v torek, 29. aprila zlasti okoli Vodje, Čerkelj, Komende in Kamnika.

d Poizvedovalni oddelk Rdečega križa za pogrežane posluje sedaj v Del. zbornici v Ljubljani. **d V Zagrebu** so bile prvega maja prepevane vse proslave.

d Srbski ujetniki bodo popravljali ceste Zagreb—Maribor.

d Vsi učenci srednjih šol, učiteljski in meščanski šol so za letošnje šolsko leto oproščeni polaganja končnih izpitov.

d Prav po nepotrebnem kupujejo kadilce v trafikah vedno večje količine tobaka in cigaret, kakor pa ga v resnici potrebujejo. To delajo zaradi tega, ker se boje, da bi tobaka in cigaret zmanjkalo. Strah kadilcev je popolnoma neupravičen. Vsi naj upoštevajo, da ljubljanska tobakarna nima več tako velikega območja, ki bi ga morala zalagati, kakor prej. Zaloga tobačne lvarne v Ljubljani pa so znatne, tako da bodo kadilci še dolgo časa lahko brez skrbi kupovali svojo »božjo travico«.

d Kazne nezgode. Z vrolo vodo se je hudo opekla po životu in nogah 7 letna čvana Pirčeva v Gradcu pri Litiiji. — Cirkularka je odrezala vse prste na desni roki posestniku Francu Bižilju v

Križ, ki je bil ostal, je ležal pred menoj. Kládivo in žebelj so bili pri mojih nogah. Se enkrat je Nazarečan pogledal na množico, nato vzdihnil in čudno pokojno sam legel na smrtni tram — in čakal.

Trenutek sem bil kakor človek v sanjah, nato sem pa zraven njega pokleknil. Bolesten vzdih se je izvil jokajočim znanom, ko je ta, ki so za njim žalovale, stegnil roké po počeznem tramu. Pograbil sem enega žebeljev in mu ga hitro zabil skoz desno roko. Pri tem je obsojenčevo telo izpreletel drget. Niti vzdih, niti mrmranje mu ni ušlo z ustnic. Njegov močoni pogum me je tako osupnil, da se mi je roka tresla, ko sem mu žebelj zabijal skoz levo roko. Krvavi curek ni bil velik.

In tedaj sem zapazil, da je kos lesa, na katerega naj bi se spirale noge, bil pritrjen previsoko, in moral sem ga znižati. Klet sem zavoljo zamude; roke so se mi tresle kakor ženski, ko sem to nalogo opravljal. Pa besede ni izpregovoril. Kateri smrten človek je kdaj pokazal tako vdanost na drevesu smrti?

Tedaj sem s kládivom v roki pobral zadnji dolgi žebelj in prav ko sem ga hotel postaviti na noge, se je majhna roka, otroška roka priplazila pod moje roke in legla na mesto, ki naj bi ga žebelj prebodel. Majhna roka je legla na mojo ramo. Vdignil sem oči in zagledal — gorje menil — nikogar drugega kakor Herma, svojega sina. Z očmi, od solz zamagelimi me je gledal in v grozi kriknil:

»Oče! Kako moreš to narediti? Ali ne veš, da moriš Jezusa, Jezusa iz Nazareta?«

Ce mrtni kaj čutijo, potem bom jaz, ko bom mrtev, to roko čutil na sebi. In če mrtni kaj ališijo, potem bom jaz ta glas slišal — do tedaj. Kládivo mi je padlo iz roke. Deček se je pripognil, kakor da ga hoče zgrabiti, pa se ga ni dotaknil. Kvintus in ena od žensk sta ga prijela in ga ljubeznivo peljala proč.

»Oče! je kričal, glas mu je divje grozil, oče, če moraš umoriti njega, s njim umori tudi svojega sina.«

Čakal sem, dokler mi ni izginil iz oči. Strog glas mi je zuzvenel v ušesih:

»Scipio, naredi svojo dolžnost!«

»Nak!« sem zavpil in žebelj vrzel na tla, oči so mi pa strmele v noge pred menoj. Trenutek je bilo vse tiho. Tedaj se je nekdo zahetelal, neka ženska se zakrohotala! Ves norčav od jeze sem zgrabil žebelj in kládivo. Plašna tihoča je nastala ob zamolklem glasu, ko sem z drgetajočo roko zabijal zadnji dolgi, stri žebelj pod obok nežnih rok.

In zdaj je bil obsojenec pribit na mučilni les...

Tedaj sem kládivo vrzel od sebe in Galileju izizavalno pogledal v obraz. Njegove oči so gledale proti prostoru, kjer so bili prijeli Herma, bile so napolnjene z nekončnim usmiljenjem...

6. poglavje.

Velik molk je legel na množico, ko smo mi štirje vdiglili križ z njegova bremenom. Kvintus in Kajus sta vzdigovala počevni tram, Rufus in jaz sva pa zgrabila težo telesa s pokončnim tramom in ga zasedila v jamo v tleh med oba hudodelca. Molk je trajal samo trenutek. Tedaj je pa drhal zahrumela znova, se norčevala in ga sramotila, njega, ki je med nebom in zemljo visel v sčemečem soncu.

Divji krik besne radosti je navalil na ta vzdigajeni križ in krik so odmevale in odbijale množice na oddaljenih gričih. Zdjaj so vojski kričavo gnečo zadrževali le z veliko težavo. Stotnik je zajahal konja in jezdil sem in tja, ko se je vojska vrsta upogibala nazaj in naprej. Vsak trenutek se je ta vrsta pod težo obnorele množice lahko pretrgala.

Dobro za nas je bilo to, da je na grič prišli še drag oddelek legije. Splice se je bliskotale na ostrinah njih sulic, ko se je jem je množica umikala. Tako smo rimsko vrsto obdržali.

Pet mi je lil s čela, bo sem pokleknil in si s krvjo poškropljene roke obrisal v travo.

O tem, kar se je zgodilo pozneje, morem le malo napisati. Sedel sem ob vznožju križa in z nikomer govoril. Vroče sonce je name bilo: krik množice mi je udarjal na ušesa. Veliko jih je šlo mimo mene, pa se za nikogar nisen zmenil, ampak opazoval krvave kaplje, ki se polzele Galileju po prebitih nogah. Prevzemalo me je veliko hrepenenje, da bi kri obrisal, toda zakaj, ne morem povedati. Zasačil sem se, da sem krvave kaplje štel zapovrstjo.

Tedaj sem se zavedel, da nekdo stoji zraven mene; da nekdo mene gleda s široko odprtimi, negibnimi očmi. Za menoj je bila neka žena; žena, oblečena v temno obleko, s pokrito glavó. Tančica ji je pokrivala obraz; vendar sem za njo mogel čutiti njene požirajoče oči, ki so gledale na mene. Nagnila se je k meni in tiho rekla:

»Kri je na tvojih rokah, kri! kri! Prav kakor sem ti bila rekla.«

»Moja gospage sem kriknil, saj sem vedel, da ni bila nobena druga kakor gospa Kládvijska Prókula.«

»Človek, jaz te ne poznam,« je dejala, nato mi obrnila hrbet in se pomešala v množico.

Znova sem gledal ranjene noge. Kri je zdaj le počasi kapljala. In jaz sem z velikim hrepenenjem želel te kaplje obrisati. In prav ko sem gledal, se mi je majhna roka — otroška roka — prikradla med žebelj in nožo. Poskušal sem poslušati to, kar je kričala drhal; vendar sem poslušati to, kar je kričala drhal; vendar sem poslušati to, kar je kričala drhal: »Oče, če moraš umoriti njega, s njim umori tudi svojega sina...«

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Papež Jezusovi družbi

Ob četrti stoletnici ustanovitve družine Jezusove družbe je sv. oče 27. aprila sprejel njene zastopnike v svoji Blagoslovni dvorani. Papež Pij XII. je poudaril, da hoče Jezusova družba vedno biti in živeti v službi papeževi, njeni člani pa so vedno bili glasniki Kristusove vere v svetu. Štiri stoletja družbinega življenja zgovorno pričajo o njenih čudovitih uspehih. Ta zgodovina družbe, o kateri se nadaljuje duh njenega velikega ustanovitelja sv. Ignacija, se s svojimi svetniki vpleta v zgodovino Cerkve. Med zaslugami jezuitov je sveti oče omenil zlasti delo, ki ga izvajajo na področju vzgoje in izobrazbe mladine, katero hočejo usmerjati h kreposti in k Bogu.

Na koncu je sv. oče podelil apostolski blagoslov pričujočim ter vsem jezuitom, razkropljenim po svetu.

Moravčah. — Stanku Mikliču iz Podtabora je v rokah eksplodirala ročna granata in mu razmesarila roko. — Ko je 20letni pos. sin Jaklič iz Zelnjaka kosil travo, je zadel ob vojaški naboj, ki se je razletel in je krogla zadela fanta v desnico. — Konj je brenil v glavo in zdobil nosno kost 20 letnemu Antonu Vrečarju iz Podmelnika.

d Slovenske vsučilišče spet odprto. Z današnjim dnem, 3. majem, je ljubljanska univerza spet odprta. Predavanja in vaje se prično 12. maja t. l.

d Vsi brezposelni delavci in sameženci, katerih stalno bivališče je na slovenskem ozemlju, zasedenem po italijanski oboroženi sili, naj se nemudoma prijavijo pisмено ali ustmeno pri Javni borzi dela v Ljubljani. Prijave se sprejemajo samo proti predložitvi poslovnih knjižic.

d Zagrebško mestno poglavarstvo je odredilo, da je treba vsa še neobdelana polja na področju Zagreba obdelati v teku štirih dni. Onim lastnikom zemljišč, ki te naredbe ne bodo izpolnili, bodo zemljišča odvzeta ter odnana po občini in zakup drugim osebam v svrhu obdelave.

d V vseh mariborskih obratih je uveljavljen pravilnik o najnižjih delavskih mezdah, kakršen je v veljavi v Nemčiji.

d Na Spodnjem Stajerskem delujejo za enkrat sledeči poštni uradi: Apače, Radenci, Celje, Gornji grad, Brezno, Ormož, Vranksko, Konjice, Grobelno, Krško, Muta, Vojniki, Hrašnik, Sevnica, Ljutomer, Marenberg, Ruše, Moškanjec, Gornja Radgona, Ptuj, Poljčane, Poljskava, Pragersko, Mozirje, Brežice, Radeče, Rajhenburg, Rogatec, Rogaska Slatina, Zalec, St. Ilj, St. Jurij ob juž. žel., St. Lenart, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj, Slov. Bistrica, Zidani most, Trbovlje, Laško, Slovenj Gradec, Velenje.

d Za novega šupana na Bledu je bil imenovan hotelir z Jesenic g. Paar.

d Desedanje poštne pečate so spremenili tako, da je sedaj besedilo samo v latinici, brez cirilice.

d Popis vseh občanov, ki so prispeli v Maribor po 1. januarju 1941, je bil v nedeljo 27. aprila. Pozivu so se odzvali vsi prizadeti občani. Tozadevni popis je bil izvršen na vsem področju Spodnje Stajerske.

d Redni pouk dijakov iz klasične gimnazije v Ljubljani se je pričel v ponedeljek, 5. maja, in sicer v popoldanskih urah. Vsi nižji razredi imajo učilnice pri uršulinkah, vsi višji pa na I. moški realni gimnaziji v Vegovi ulici. Začetek pouka je ob 13.50.

d Ker je calenzijanski zavod Martinišče v Veržeju pri Ljutomeru razpuščen, naj naslavljajo vsi učenci tega zavoda prošnje za privatne izpite na ravnateljstvo II. drž. moške realne gimnazije v Ljubljani. Gospodje iz Veržeja so v Ljubljani. Tu lahko dobe gojenci podrobnejša navodila.

d Nove krušne karte so v tisku in bodo kmalu izdane. Doslej je veljala cela nakaznica za 4 kg moke, nove nakaznice pa bodo najbrž veljale za 8 kg moke, mešane po italijanskem načinu pšenične s koruzno.

d Malo ročno bombo je našel sinček trgovca Ernesta Stivana v Muraki Soboti. Ko je nabijal po bombi s kamnom, se je razletela in otroka tako ranila, da je obležal na mestu mrtev.

JABLIN - Jabolčnik

za izdelavo umetne domače pijače Vas stane za 50 litrov zavitek din 80.—, po pošti din 42.—, 2 zavitka po pošti din 78.—, 3 zavitki po pošti din 110.—. Predaja Drogerija Emona

Ivan Kanc - Ljubljana - Nebotičnik

Naznamila

Nove nabožne knjige

Vsi že poznamo zbirko nabožnih knjig, ki jo izdaja kanonik Stroj pod naslovom »Nebeške rože«. Kot osmi zvezek je sedaj izšla v prevodu profesorja dr. Lovrenčiča Neubertova knjiga »Moj vzor«, ki bo res kot nebeška roža lahko krasila knjižico pobožnega Slovence. V tej knjigi povede pisatelj bralca v Jezusovo in Marijino šolo. Vernik se pod skrbnim Marijinim vodstvom v tej šoli navzame ljubezni do Jezusa, v Jezusovi šoli pa ljubezni do njegove matere Marije. Knjiga bo pršla prav vsakemu verniku zlasti v mesecu maju, ko Marijo posebej častimo.

Naročila na knjigo »Moj vzor« sprejema H. Ničman, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2. Velzana knjiga velja 25, nevezana 20 dinarjev. Zelo priporočamo.

n Pridelujemo več dobrega semena vrtnih zelenjadnic. V založbi Kmečke zveze je izšla te dni knjižica »Pridelujemo več dobrega semena vrtnih zelenjadnic«. Napisal jo je kmečijaki strokovnjak prof. France Vardjan. Ta knjižica je nekako dopolnilno brošure »Pridelujemo več dobre zelenjadic«, ki jo je izdala tudi Kmečka zveza pred dvema mesecema. Prva knjižica je obsegala navodila za umno in intenzivno pridelovanje zelenjadi, sedaj

CVIČEK pravi dolenski dobitnik Centralni vihar v Ljubljani

izšla pa ima namen dati strokovni pouk za priobnavljanje dobrega zelenjadnega semena doma. Doslej se je namreč kupovalo zelenjadno seme v veliki meri drugod, s čimer se je domačemu gospodarstvu dolala škoda. Ta knjižica je praktični priročnik za vsakega malega šlovec in posebno danes, ko je treba obdelati vsak košček zemlje, nepogrešljiv spremljevalec. Obsega 142 strani in stane 15 din. Dobi se v vseh knjigarnah in pri založnici, Ljubljana, Tyrševa cesta 88. — Člani Krajevnih kmečkih zvez dobijo te knjižice pri svojih odborih po 12 din. Naročite knjižico takoj!

Poizvedbe

Od velikega četrtka na veliki petek nekako ob eni uri ponoči sta bila v Notranjih gorah pri Brezovici približno 30 metrov od železniškega mostu ustreljena dva Slovence. Ako je bil kdo izmed Slovencev takrat zraven, da je točno videl ta dogodek, naj sporoči na dolnji naslov in morebitne podrobnosti o tem dogodku. Stroški se povrnejo. Matija Razoršek, Senožeti 10, p. Dol pri Ljubljani.

n Dva vola: prvi št. XXI, drugi pa 22, sta bila najdena v Novem mestu. Dobita se v vasi Brezova reber št. 4, p. Dvor pri Žužemberku.

Kratke iz vsega sveta

Italijanski list »Mammnac« predlaga, da naj tudi v Italiji proslavimo posebni materinski dan. Ta dan naj prejmejo matere posebno darilo v svojo čast. V Rimu je že poseben časten odbor, ki se bavi z urejanjem te zamisli.

Nemški prosvetni minister Rust je 27. aprila odprl v Poznanju novo nemško vsučilišče.

Obnovele so železniške prometne zveze med Budimpešto in Subotico ter Novim Sadom.

Potniški promet je omejile na vseh progah ravnateljstvo slovaških železnic.

9. majnika bodo praznovali v vsej Italiji Dan Vojske in Imperija.

Nekaj novih kardinalov bo imenovanih na tajnem konzistoriju, ki ga je sklical papež za 12. t. m.

Za novega predsednika republike Venezuela je parlament izvolil generala Augarito.

Pivo iz sirotke

Nemški kemik Roeder je iznašel postopek za izdelovanje piva iz sirotke. Množina v starem rajhu razpoložljive sirotke se ceni na 5 milijonov hektolitrov, kar bi odgovarjalo 495.000 metriskim stotom ječmena. Oseminka vsega v državi producirane piva bi se lahko izdelovala iz sirotke, pri čemer bi se na ječmenju pridelala vsota 20 milijonov mark. Iz sirotke pridelano pivo je po okusu, barvi in redilnosti povsem enako ječmenovemu pivu, vsebuje pa samo 14% alkohola, zato pa dvakratno več ekstrakta kakor običajno pivo. Baje je pivo iz sirotke prav osvežujoče.

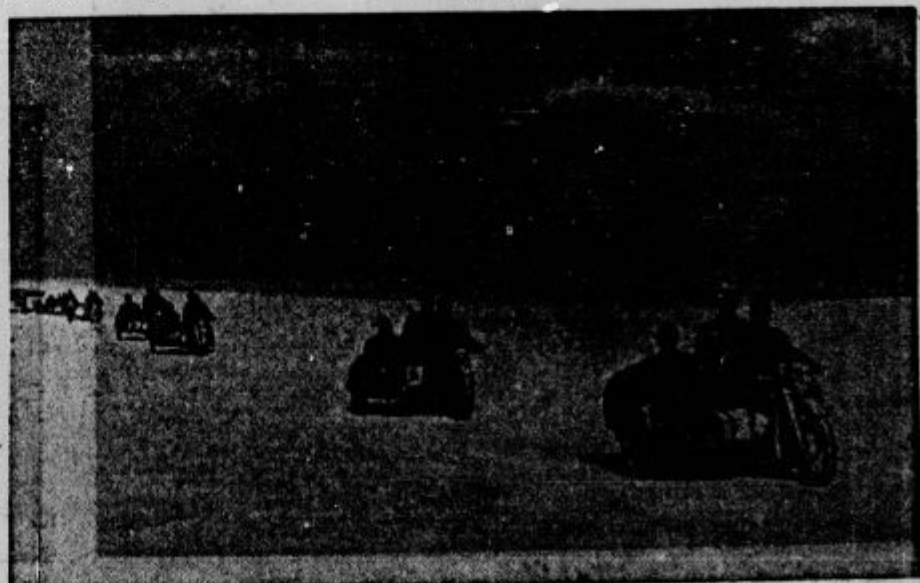
Ljudje jedo zemeljsko prst

V Afriki, Južni Ameriki in Zahodni Indiji je dovolj ljudi, ki jedo zemljo. Najboljša se jim zdi zemlja ob reki Nilu. To prst oblikujejo kakor pri nas piškote ali lect. Posebno radi imajo prstene piškote bledičniki, ker menijo, da bodo potem pordečili. V Francoški Indiji jedo ilovico. Vzamejo jo iz reke, posuše na soncu, stolčijo, namočijo in kuhajo, kakor se kuha pri nas ogle. Ta kuhana zmes ima obliko naše čokolade in se prodaja na trgu. Vobče se smatra prst za nezdravo jed, vendar si do danes ondotni domačini še niso dali dopovedati. — Pač kot pri nas, kjer se kadilci tako težko odvadijo tobaka.

Vojaški kovčegi, izgubljeni v Žužemberku na imena: Mihečič, Šlibar, Slamnik — vsa uspešna sporočila proti nagradi na Ljubljana, Dermotova 5.

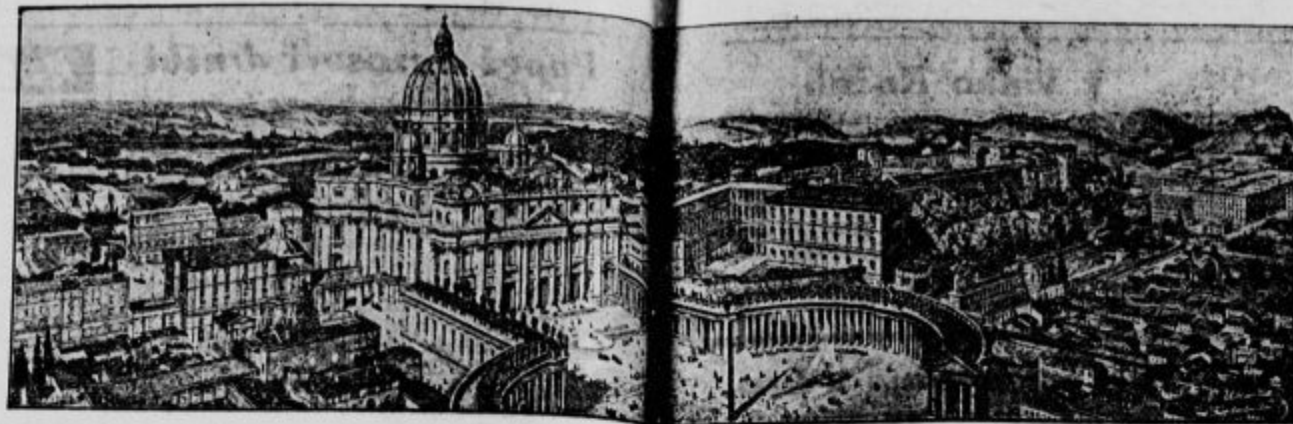
Prosim vaskogar, kdor kaj ve o mojem sinu Francu Škrlju, ki je služil v I. četi, zastavni vod peš, puk, Bukva Kotorska, naj mi javi proti povračilu stroškov na naslov: Jože Škrli, Dobec 4, p. Begunje pri Cerknici.

n Iščem kobilo pramo, na glavi ima zvezdo, na smrčku belo liso, tri noge spodaj bele, sprednja desna črna, močno grivo, žig št. 338, stara 9 let, močna prsa. Sporočiti proti nagradi 1500 din na naslov: Stepec Angela, Hradeckega cesta 30 — Ljubljana.

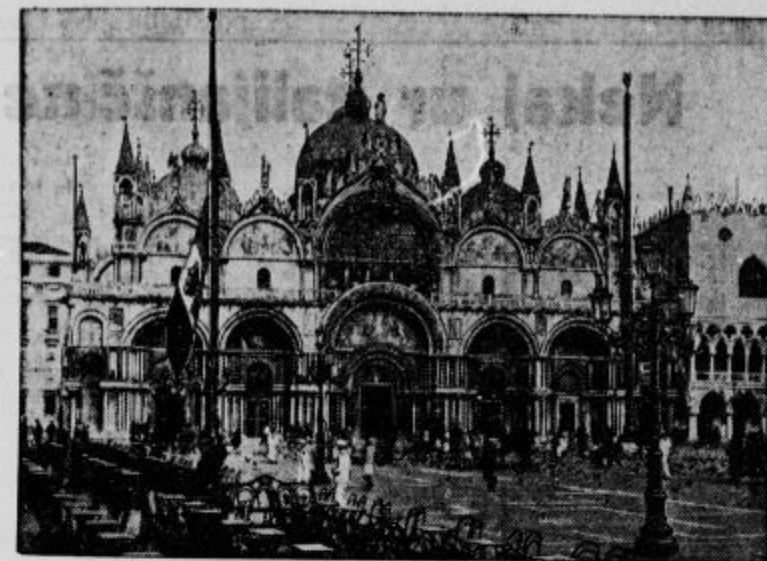

Una colonna motorizzata italiana nel deserto libico — Motoriziran italijanski oddelek v libijski puščavi

*La bellezza delle città italiane
Krasota italijanskih mest*

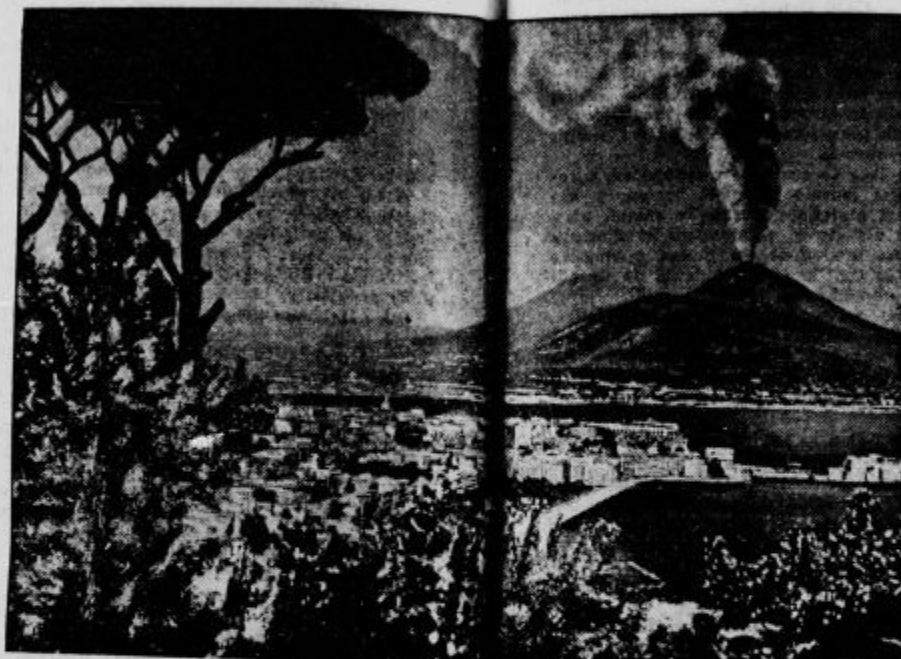
Una visione di Roma — Pogled na Rim z baziliko sv. Petra

Venezia: la chiesa di San Marco — Benetke: cerkev svetega Marka

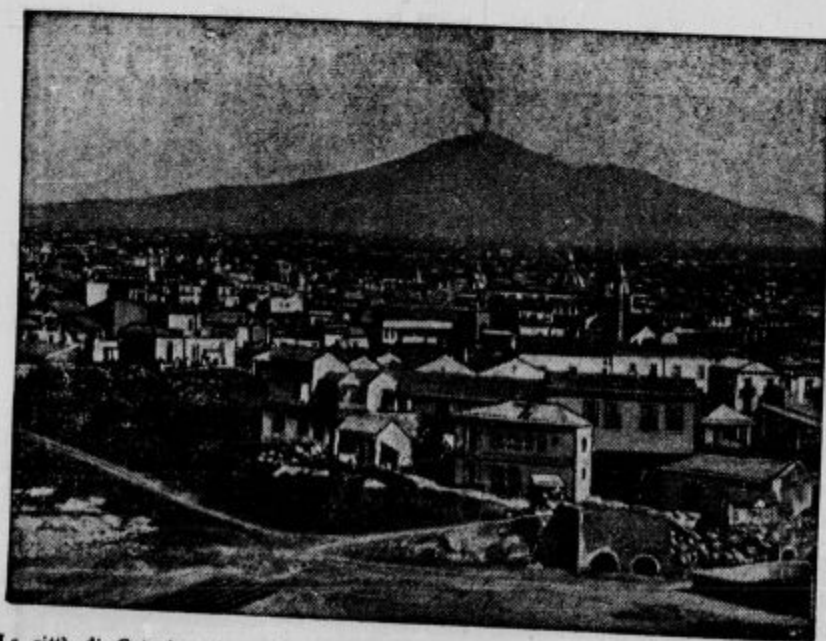
Palermo: la vista del porto — Pogled na pristanišče v Palermu

La vista di Napoli e del Vesuvio — Pogled na mesto Napoli in ognjenik Vezuv

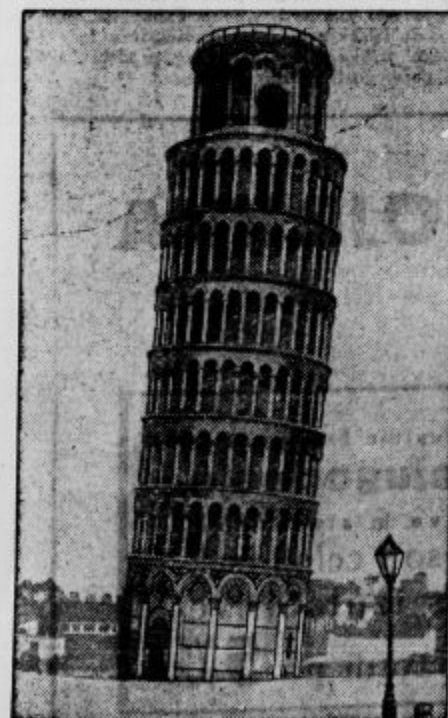
Venezia: le gondole nel canale — Benetke: pogled na gondole v kanalu

La città di Catania e la veduta dell'Etna — Pogled na Katanijo in na ognjenik Etno

Il Duomo di Milano — Milanska stolnica

La torre pendente di Pisa — Viseci stolp v Pizi

Trieste: il porto — Trst: pristanišče

Nekaj ur italijanščine

Na železnici.	Pisano. In ferroviaria.	Izgovorjeno. In ferroviaria.
Kje je postaja? Kje se dobijo listki? Dajte mi listek za Gorico!	Dov'è la stazione? Dove si prendono i biglietti? Datemi un biglietto per Gorizia!	Dovè la stazione? Dòve si prendono i biglietti? Dátemi un biglietto per Gorizia!
Povratni listek!	Un biglietto d'andata e ritorno!	Un biljéto dandáta e ritórno!
Prvi razred, drugi razred, tretji razred.	Prima classe, seconda classe, terza classe.	Príma kláse, sskónda kláse, tércá kláse.
Poštni vlak, brzi vlak. Potujem v Rim. Kdaj gre vlak za Trst?	Treno postale, treno diretto. Io parto per Roma. Quando parte il treno per Trieste?	Tréno postále, tréno dirrétto. Ijo páрто per Róma. Kuándo páрте il tréno per Triéste?
Vlak gre takoj. Kje je restavracija? Vstopite! Je prevoče. Ali smem odpreti okno?	Il treno parte subito. Dov'è il ristorante? In vettura! È troppo caldo. Mi permettete di aprire la finestra?	Il tréno páрте súbito. Dovè il ristorante? In vettúra! È tróppo cáldo. Mí permettéte di apríre la finéstra?
Je zasedeno? Treba je presesti. Koliko časa stoji vlak na tej postaji? Kako se imenuje to mesto? Nosač! Izstopiti!	È occupato? Si deve cambiare il treno. Quanto dura dura la fermata in questa stazione? Come si chiama questa città? Facchino! Scendiamo!	È occupáto? Sì déve cambiáre il tréno. Kuánto dúra la fermáta in kuéstá stacjóné? Kóme si kjáma kuéstá città? Fakkíno! Šéndjámó!

Čudna dežela

V Notranji Mongoliji leži dežela Tajutov. Ruski raziskovalci, ki so pred kratkim prišli od tam, poročajo, da ne zavzema ženska nikjer drugje na svetu tako nizkega družbenega položaja kakor tam. Prezir ženskega spola gre med Tajuti tako daleč, da se ženske ne smejo učiti niti govornice, temveč morajo uporabljati popolnoma drug, dosti skromnejši jezik. Če žensko zasatijo pri poskusu, da bi se naučila moškega jezika, zapade smrtni kazni. Seveda so primeri, da mora moški ženski kaj povedati. Ker pa moškega, ki se je spoznal, takoj izženejo, mora uporabiti ovinke: z znaki in izrazi željo drugemu moškemu in ženski, ki so ji ti znaki prav za prav namenjeni, jih mora ujeti z očesnimi koti in se jim seveda tako pokoriti. Da bi kakšna ženska poskusila obrniti se do kakšnega moža, je tam nepojmljivo, čeprav niso za ta primer določili niti posebne kazni.

Želje stoletne ženske

V majhn, rdeči hiši ob nekem jezeru živi najstarejša Švedinja — 105 letna Ana Katarina Larsdotter-Skattova. Seveda jo je za njen 105. rojstni dan obiskal novinar, da jo povpraša, kako in kaj. Zvedel je, da vstaja stara ženica vsak dan ob petih in si sama skuha kavo. Ostale obede ji sorodniki prinašajo v hišo in ti sploh zanjo dobro skrbi. Ko jo je novinar vprašal, ali ima za svoj rojstni dan kakšno posebno željo, je odgovorila malo v zadregi, da si želi — stanika. Tudi pipico dobrega tobaka rada pokadi.

Ljudje in denar

Neki list je priobčil majhno razpravo o tem, kako ljudje denar izdajajo in sprejemajo. Mnogi ljudje denar brezbrizno izdajajo in sprejemajo, kakor da nima nobene vrednosti. Morda točno vedo, koliko so ga izdali ali sprejeli, a tega ne pokažejo. Skopuh pokaže takoj na obrazu in v kretnjah, da ima denar v njegovem življenju glavno vlogo. Kadar denar sprejema, iztegne roko nehote hitro po njem. Potem denar vedno počasi in z užitek prešteje. Pogosto ga malo pridrži v roki, kakor da mu je sam dotik z njim prijeten. Skopuh denar tudi počasi odšteva, kakor da se mu upira ločiti se od njega.

Kruh iz cvetlic

V Indiji imajo celo vrsto cvetic, ki imajo pomembno vlogo za prehrano prebivalstva. Med temi cveticami slovi najbolj tista, ki jo domačini imenujejo »mhowad« in ki rase na drevesih. Njene cvete porabljajo v ogromnih množinah kot jedilo, motno rumena, debela, mesnata cvetna čaša se da pripraviti v ta namen na najrazličnejše načine. Sveže cvete primešajo

počačam, ki jim dajo čudovito aromo, po navadi pa cvete posušijo, zmlejejo v moko in jih uporabljajo potem za izdelavo kruha. Če cvete zavreč, dobiš iz njih prijetno, vinu podobno pijačo. Iz teh cvetov pa kuhajo tudi žganje, ki je med Indijanci zelo priljubljeno

Najtežji poklic

»Potapljaški stan je najtežji poklic na svetu,« pravi francoski potapljač Charles Courouble, ki se je, kot sam pravi, potopil že petnajstičkrat. »Noben poklic ni bolj nevaren za življenje, nobeden ni tako ogrožen z nenavadnimi prilikami. Ni samo to, da mora biti potapljač prisoben in odločen, ampak mora biti tudi tako zdrav, da mu nobena reč ne škoduje.« Leta 1912, se je Courouble potopil do pogreznjene ladje »Elizabethville« na zahodni afriški obali. Ko je bil ondi v kapitanovi kajuti, se je hipoma vzburkalo morje in razbitina se je zibala sem in tja. Courouble je sicer skrbno zapri z železom obita vrata, vendar so se pri hudem sunku tako močno zaprla, da so mu presečkala cev za zrak. Couroublea so sicer rešili, vendar ni mogel nikoli določno povedati, kakšne misli so ga obhajale ob tisti priliki. A ko so mu na ladji sneli čelado, so bili njegovi lasje popolnoma sivi.

† Vinko Kožuh

Dne 21. aprila je umrl v ljubljanski bolnišnici nadzornik Jugoslovanske tiskarne G. Vinko Kožuh. Vse do časa, ko je moral zaradi boleznih zapustiti službo, je vestno opravljal svoje posle. Podjetje Jugoslovanske tiskarne bo svojega vestnega sodelavca ohranilo v trajnem spominu. Naj počiva v miru! Preostale pa tolaži Bog!

Tanki v svetovni vojni in danes

Svoj ognjeni krst so tanki prestali 15. septembra 1916. To so bili zelo težki, nerodni in za posadko skrajno neprijetni vozovi, kajti ljudje v njih so silno trpeli zaradi vročine, a pogostoma tudi od dušljivih plinov, ki so jih razvijali stroji. Večji pomen so dobili ti bojni vozovi navzlic svojim nedostatom dne 20. novembra istega leta v bitki pri Cambratu, ko so izvršili cel prevrat v vojni taktiki. Bodeča žica jim ni bila nič več v oviro. Z lahkoto so vozili preko strelskih jarkov, a krogle iz pušk in strojníc jim niso mogle do levega. V napadih na utrjene postojanke v Flandriji so se izvrstno obneali.

Od tistega časa so se tanki v mnogočem spremenili. Predvsem morejo razvijati bržino, o kakršni pred četrto stoletja generali še sanjali niso. Medtem ko so v svetovni vojni vozili kvetjemu z bržino 7 km na uro, dosegajo danes povprečno 70 km. Dobili so tudi močnejše oklepe, da so odpornejši proti obrambnemu orožju.

Razsikujemo tri vrste bojnih vozov: lahke, srednje in težke. Lahki so najgibnejši, imajo pa najtanjši oklep. Srednje težki tanki so bolje zavarovani proti izstrelkom, zato so že počasnejši, a težki tanki, ki imajo do 8 cm debele oklepe, so najpocasniji. Poleg posebnih topov zoper tanke so izumili tudi tanke, ki jim je glavna naloga boriti se proti tankom samim.

Umljivo je, da so nastale razne »šole«, ki zagovarjajo različne načine uporabe tankov v bitkah. Angleška šola je na primer za samostojne akcije tankov, francoska za sodelovanje med tanki in napadajočo pehoto, nekako v sredi je nemška šola, ki je razvila tesno sodelovanje med tanki, pehoto in letali.

Težko je posadkam v bojnih vozovih. Ti ljudje tako rekoč sploh ne vedo, kaj se dogaja okrog njih, in prenesejo zato mnogo, čeprav sta hrup in vročina v vozilu velika, zlasti v bitki. Periskop je edino oko, skozi katero opazujejo v tanku okoli, in povelja se prenašajo preko radijskih sprejemnikov in oddajnikov v vozilu. Tanki so zgrajeni tako, da lahko premagajo marsikatero težavno terensko priliko, samo če te ne predstavljajo močvirja, gore, gosti gozdovi in reke.

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI

zadruga z neomejenim jamstvom

Ljubljana, Miklošičeva cesta 6
v lastni palači nasproti hotela »Union«

obrestuje hranilne vloge
najugodnejše
Nove in stare vloge,
ki so v celoti vsak
čas izplačljive

obrestuje po **4%**; proti odpovedi po **5%**

Iščem kobilo

temnoredčo, visoko 163 cm, na kopitu žig 856. 3000 din nagrade dam tistemu, ki mi sporoči, kje se nahaja. - Franc Lap, Dobrava 4, Ječica pri Ljubljani.

Iščem kobilo

žig 479, svetla Fuksa, stara 5 let. - Sporočite proti dobri nagradi na Janca Kotnik, St. Vid 7, p. Lukovica.

Iščem kobilo

Pramo, oddano v Žabnici. Na vratu ima št. 183 ali na kopitu žig. Je srednje velika, urna, na glavi ima tenko liso, na levi pred, nogi kopito pohojeno, sedaj že blizu podkve, na zadnjih bližnjih okrasna. Kder kaj ve, kje se nahaja, naj sporoči proti nagradi na Fanel Jožefo, Ižanska cesta 380, Ljubljana.

Deklo na kmetijo

sprejme Jenko, Vodnikova c. 259, Ljubljana.

Iščem konja

prama, »Publi, bolj mlček, brez lisa, griva pristržena, zadnji nogi in in ena prednja so okrog binclja bele. - Kdor ga ima ali ve zanj, naj sporoči proti nagradi na naslov: Košir Jože, Vel. Ligojna 23, Vrhnika.

Iščem kobilo

črnorjavo, robato, žig 140, ter lojteraki voz s stango in komat. Sporočiti proti nagradi 1000 din: Kunaver Andrej, Kleče 31, Ječica.

Iščem kobilo

črne barve, brez številke, na prednji desni nogi pod vincljem malo bele lise, stara 7 let, vis. 150/164 cm, s opremo. Sporočiti proti nagradi: Dremelj Jozef, Lenkovec 2, p. Vinja Gora.

Vol z žigom št. 408

pšenice barve, se dobi pri Josipu Božiču, Grič št. 4, p. Trebnje.

Iščem kobilo

šimlo, staro 10 let, visoka 146/161 cm, na levi strani prsi in na križu ima črno znamenje, je kratkega kotaka, glavo nosi nisko in grivo na desni strani. Oddana 1. četi 5. jur. bat. Vrhnika. Sporočiti proti nagradi: Vinko Narobe, Kleče 15, p. Ječica.

500 din nagrade

dobi oni, ki pove za konja Fuksa s št. 863. Na križu črno znamenje, na stegnu ima brazgotino od udarca. Ložar Andrej, Ječica.

300 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči ali najde vola in vprego, ki je bil pri pekarški četi ter razpuščen v Mirni peči. Vol je bil star 5 do 6 let, barva lisasto bela, rdeče zagozela, še ga primeš, je pod životom šegafljiv. Sporočila na naslov: Anton Završek, Grosuplje 6.

300 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči, kje se nahaja vol, star 4 leta, visok, pšenice barve, roge primerne. Bil je pri pekarški četi, razpuščen baje v Mirni peči. - Ahlin Franc, Jarova vas št. 7, p. Grosuplje.

Iščem konja

Pramo s opremo. Ima lepo, dolgo grivo, leva noga večje kopito, žig št. 206. Prosim občine in druge sporočila proti lepi nagradi na naslov: Ivan Strgar, Peruzzijska 56, Ljubljana.

500 din nagrade

dama, kdor sporoči nahajališče konja fuksa. - Konj je velik, na prednjih kopitih ima žig št. 283 in 2. Oddan 7. vodu v škofji Loki. Vod je bil razpuščen v Mirni na Dolenjskem. - Ivana Zitko, posest, Verd, p. Vrhnika.

Iščem konja

šimla, velik, srast, rep in griva temna, star 7 let, žig 2158. Sporočiti proti nagradi 1000 din Malavašič Franc, Podsmreka 18, p. Dobrova pri Ljubljani.

Krojaškega vajenca

poštenega in pridnega, poštenih staršev, takoj sprejme Adolf Babnik, Vevče 109.

Iščem konja

»Miško«, oddan na Jezici 8. IV., star 4 let, visok ca. 150 cm, ozek, temen pram, rad drži ušesa nazaj, zelo občutljiv za čistiti, žig 305, in kobila »Flora«, vis. ca. 145 cm, svetla prama, zadnja dčana noga odrta (od stanje), v repu ima odrezana 3 stremena, visoka, s zvezdo na čelu, žig na nogi št. 52. Oddana v »Tivolici«. Sporočiti proti nagradi: Brodnik Jančez, Medno št. 22, St. Vid nad Ljubljano.

Iščem konja

rdečega šimelja, brez številke, oddanega na Logu, visok 158/163 cm, star 15 let. - Obvestilo proti nagradi na naslov Bukovec Jože, Orje, p. Medvode.

Iščem konja

temnega prama, brez žiga, na hrbtu je bil odrgnjen od sedla. - Razpuščen v šmarju na Dolenjskem. Sporočila proti nagradi 500 din. Narobe Peter, šmartno 12, pošta St. Vid nad Ljublj.

Iščem konja

temnega prama, brez žiga, bolj teške postave, na zadnji levi nogi ima zašito rano, od vprege je precej oguljen, s prednjo nogo rad udari, pri smazanju je siten. Oddan je bil v Sočraščici neki art. edinici. Sporočiti proti nagradi na naslov: Škerlj Alojzij, Bavdke, p. Rob na Dolenjskem.

Kako je Pasteur prosjačil. Veliki učenjak Pasteur, ki je iznašel sredstvo zopet pasjo steklino, je šel takoj na delo ter je hotel s prostovoljnimi prispevki dobiti toliko denarja, da bi bil mogel zgraditi velik zavod, v katerem bi se zdravili nesrečneži, ki so zboleli za pasjo steklino. Nekega dne se je oglasil v salonu vdove, bogate trgovke gospe Boucicaut, kjer pa je moral dolgo čakati, da je bil sprejet. Gospej je prišla sporočit v njen salon služkinja: »Zunaj čaka star go-

spod, ki se piše Pasteur! - »Ali je to morda tisti Pasteur s pasjo steklino?« Služkinja je znova šla ven povprašat, nakar je Pasteur odgovoril: »Da, jaz sem!« Nato je bil sprejet ter je gospej začel razlagati, da hoče ustanoviti zavod za bolnike, ki imajo steklino. Vedno bolj navdušeno je govoril: »In zato sem sprejel neprijetno nalogo, nadlegovati ljudi dobrega srca, kakršna ste tudi vi, gospa. Tudi najmanjši znesek...« - »Oh, prosim vas gospodi!« je preklinjala gospa. Sprego-

vorila sta še nekaj brezpomembnih besed, nakar je gospa vstala in šla podpisat bančni ček. Izvročila ga je Pasteurju. Ta ga je ves v zadregi sprejel: »Kako ste ljubeznivi, milostna gospa!« Preden pa ga je zvil in vtaknil v žep, je vendar pogledal, kaj je na čeku napisano. Na mah se je stresel in glasno zahteval. Na čeku je bilo zapisano, da mu gospa za njegove bolnike daruje cel milijon.

Smola barona Dorivala

Tako nekako je presodil Dorival, ko je šel v zavod »Prometej« in premišljeval dogodke večerajšnjega popoldneva. »Ona« ga torej resnično smatra za zločinca, za Emila Šepca. - »Saj se tebi, sinko, ni nasmihala takrat v operi, ampak svoji sestri, ki je sedela poleg tebe!« ga je bilo sram - in v »njenic« navzočnosti se je zgodila ta zgodba - in »njenemu« očetu je kóžuh pobral...

Strašno!

Prav ji je, zakaj me pa ni pustila do besede!

In takrat v živalskem vrtu ga je tudi prepoznala - in ji je bil kot zločinca kar prikupen - in se bo morda nanj obrnila...

Gromska strela!

Najbolj pametno bi bilo, da bi gospoda konzula kar obiskal! Saj, kajti Potokarju niti na um ne pride, da bi ga seznanil s družino. Ampak poleg je izgubljen ves lepi blešč skrivnost! Ne! Počkaj! Kako se bo neki Ruta nanj obrnila in čemu? Ali bi se drznil napisati ji nekaj vrstic? Povedati ji naslov, na katerem naj piše poštno ležeče? Edino možen izhod! Ne! Ona naj prične prva. Bo že vedela, kaj in kako, da se mu pokaže. Za take reči je v časopisih poseben oddelek po značko »Raz-

lično«; vsak dan se ga poslužujejo, ki iščejo izgubljene sledove bežnega znanja.

Dorival ni zapazil, da gre že nekaj časa za njim vitko, mlado dekle z bledim, prikupnim obrazom trpinke. Ko je obstal pred zlatarjevo izložbo, se je dama postavila poleg njega.

»Dragec, vendarle sem te dobila! Zakaj nisi prišel? Zakaj sem morala zastonj čakati?« mu zašepeta.

Dorival prestrašeno pogleda.

Pred njim stoji mlada dama, ki jo je videl v družbi gospe Mucove.

S plašnimi očmi gleda vanj, kakor zvest, pretepen pes, ki prosi gospodarja za prijazno besedo.

»Glede moje osebe ste v zmoti, gospodična,« reče mirno in prijazno. »Rad bi vam to dokazal. Hočete iti z menoj v slaščičarno? Tam vam pokažem izkaznico. Nisem tisti, ki se zdi, da sem.«

»Zaničnejš me! Rad bi se me iznebil!« mu rahlo oponese. »Zakaj me nočes več poznati?«

»Pojdite samo z menoj, no!«

»Grem...« zastoka Metka Leničeva na povabilo, »saj si bil vedno dober do mene. Vse ti odpustim; saj nimam nikogar razen tebe.«

»Grozno!« si misli Dorival.

Stopita v bližnjo slaščičarno in sedeta za mizico v kot. Dorival naroči dve kavi. Polej potegne legitimacijo iz žepa in jo da mlademu dekletu.

»Prosim, berite!«

Metka Leničeva je pazljivo brala izkaznico, Dorival se je čudil, da se nič ne vznemirja. Da mu listek nazaj in mu resno očita:

»Zakaj se zdaj pišeš Dorival Samostrel? Kdo je ta Šepec?«

»Grom in peklo! - oprostite - vzemite vendar pamet v roke, gospodičani! Ne pišem se samo Dorival Samostrel, ampak sem tudi. Kaj bi rekel, uradno potrjen. Poglejte tu posebno znamenja. Brazgotina na roki, v zobu plomba. Maternega znamenja na kolenu vam ni treba pokazati, kaj? Tudi nisem bil nikdar kdo drugi kakor Dorival Samostrel. Ampak Emil Šepec, ki mi je na žalost tako podoben - to je mož, o katerem menite, da sem. Ne zamerim vam tega, najsi je ta Šepec velik zločinca, hotelski tat, ženitbeni slepar. Večkrat so me že z njim zamenjali. Še celo policija, Šepca namreč preganjajo po tiralici. Upam, da sem vam s to odkritju besedo nekoliko pregnal omamo, kamor vas je bil zamamil možakar, kakor mi je žal za vas!«

Metka Leničeva zastrmi vanj. Zakrije si s robcem obraz in joka. »Pomirite se!« je bil Dorival mehak. »Bodite vendar veseli, da ste svedeli resnice, kdo in kaj je Šepec. V pogubo bi vam bil.«

Metka Leničeva je prestala kot tovarišica gospe Mucove trdo jelo, preden se je naučila, kako se je treba premagati. Hitro se je dobila v oblast, si obrisala solze in rekla:

500 din nagrade

dam onemu, ki mi sporoči, kje se nahaja odcemo 1000 din, ce prizene 6 letnega vola sivobele barve, podkovanega, teškega 700 kilogramov, s zigom 540. — Vidmar Anton, Begunje 2 p. Cerknici.

Iščem kobilo

svetlo pramo, s majhno svezdo, kosmate noge, stara 7 let, šig št. 3012. Sporočiti proti nagradi na naslov: Toma Jožef, posestnik, Lesno brdo 7, občina in pošta Horjul.

Iščem kobilo

temno fuko, s podolgovato liso na glavi, vis. 150 cm, stara 5 let, je bolj lahka, kratke diake, zelo čvrsta, prednje noge tanke, pri hoji jih dviguje bolj visoko, zadnja leva nad kopitom bela, kopita lepo zraščena, brez šiga, lepega širokega križa. — Sporočiti proti nagradi: A. Klemen, Kleče št. 14, p. Jezica.

Iščem konja

zelen šimel, s imenom »Misko«, grize jasli, zaradi tega gornji zobje precej zajedeti, rad se odtrga od jastika, zadnja noga do vinca in kopito belo. Oddan na Vrhniki kot jahalni konj, raspuščen v Trebnjem. Sporočiti proti povrnitvi »Tršček« in nagradi: Bučar Janez, Javok št. 19, p. Dobrunje pri Ljubljani.

Iščem konja

Brama, kostonjeve barve, malotolarjast, zadnje noge po životu ima posiljene v vinci, prednja leva noga ima počeno kopito, povitega života, brez šiga, visok 163/184, oddan na Goli vrh pri Lučnah, zraven lahek voz in komat. — Sporočiti proti nagradi Alojz Šifer, Sečnik 22, Polhov Gradec.

Kobilo z zigom 88

Fuko, s liso na glavi, do vrhu života neenakomerno ispada diaka, visoka 158 cm, in komat s istim zigom; konja Fuka s zigom 8, star 4 leta, s liso na glavi, zadnji nogi beli, iščem. Kdor mi sporoči, kje se nahajata, dobi lepo nagrado. Trojar Franc, Prevalje 6, p. Preserje.

Konj »Fuka«

lisast, zadnje noge malo bele, visok 149 - 170, star 11 let, šig 101 in Konj fuka, mera 147 - 163, na čelu ima malo liso, zadnje noge malo bele, št. 95, se iščeta. Sporočiti proti nagradi Sušteriču, Staniče 8, št. Vid nad Ljubljano.

500 din dobi

kdor sporoči, kje je konj fuka s liso, širok, star 7 let, visok 167/182, v nogah krč, boja medvedja, na desni strani križa ima za jace temnejšo barvo, v jeseni ostršen, oddan v šolo na Grma v Novem mestu, Grom Janez, Vrhnika, Podlipska 17.

Iščem konja prama

star 4 leta, na čelu svezda, zadnja desna noga bela. Kobilo, veliko drnkasto pramo, brez šiga, mera 165/184, stara 16 let, na čelu svezda, zadnja desna noga bela, zadnje noge posiljene. Sporočiti je proti visoki nagradi na Jerman Jakob, Moste 60, p. Komenda.

Iščem kobilo

fuka, staro 7 let, brez šiga, vis. 155/166, na glavi s belo liso, košata griva, zadnje noge nad bledjem bele, oddana trupni komori 32 konj. div. na Log, raspuščena v Zdeanski vasi na Dolenskem. Sporočiti naj se proti visoki nagradi: Prek Jože, Brest 53, Ig.

Konj »Šimel«

prigan in komande Vrhnika, zaprežni vod, se dobi pri Anton Križman, Ig 149 pri Ljublj.

Iščem kobilo

Fuko št. 2597, na glavi s liso, prednja kopita široka, zadnje noge nekoliko bele. Proti nagradi sporočiti: Rotar Ivan, Dragomer 11 - Brezovica.

Proti dobri nagradi

Iščem: konja Fuka št. 287, zadnja desna 3 cm bela pri kopitu, na smrčku med nosnicama trikot srček lisa bela, star 12 let, in konja št. 742, rdeč pram, noge, rep in griva črni, 8 let star. Remeč Franc, Zadvor 23, Dobrunje pri Ljubljani.

500 din nagrade

dam tistemu, ki mi izroči oz. sporoči, kje se nahaja kobila, temna prama, na glavi mala bela lisa, pod levim prednjim kolonom brzogotina, šig 622, žabjek Alojz, Zgr. Hrušica 19, p. Dobrunje.

1000 din nagrade

dam tistemu, ki mi pripelje ali sporoči, kje je konj fuka, s belo liso na glavi, na levi sprednji nogi ima počeno kopito, star 3 let, šig št. 2610. Sedej Franc, Log 2, p. Brezovica pri Ljubljani.

Hlapca

za kmečka dela sprejme Škerlep, Mala vas 3, p. Jezica pri Ljubljani.

Iščem

težak vos in komat šig št. 2327, štanga pri vosu ima v sredi tri obroče, ker je bila nalomljena. Sporočiti proti nagradi Selan Franc, Stranaka vas 7, p. Dobrova pri Ljubljani.

Iščem kobilo

Pramo, staro 12 let, dolgega, lepega života in tankih nog, zadnje noge meče na sredi tri obroče, na čelu ima malo belo svezdo, šig 884. Kdor kaj ve, kje se nahaja, brez sporoči proti dobri nagradi na naslov: Čičman Angela, Savlje 70, p. Jezica pri Ljubljani.

Iščem konja

s opremo in vozom, rdeči šimel, zelen, vis. 160/178, oddan v žabljici 6, vodu. Sporočiti proti dobri nagradi Jamniku Ivan, Cegelnica št. 23, Škofljica.

1000 din nagrade

za vsakega konja dobi, kdor da točne podatke, kje se nahajata. Konj šimel s črniimi pegami po životu, na komeu gobca spodaj bela koža, visok 160 cm, s zigom št. 240, in konj pram s liso na glavi, leva zadnja noga bela, na prednjih nogah v plečnanu ima buji, visok 166, šig 73, Jože Svete, Prevalje 9, pošta Preserje.

Nagrado dobi

kdor sporoči, kje se nahaja kobila, dorasta rdeča, na glavi in nosu bela lisa, črna griva in rep. Prednja kopita plitva in slaba, na zadnjih vincijsih sube krate, brez številke, v grivi ime »Zora«. — Zakotnik Ivana, Podutiška 41 - Ljubljana.

Iščem kobilo

temno pramo, na glavi liso, zadnja noga v bledju bela, šig št. 560. — Dam 500 din nagrade. Kastelle Josip, Vel. Illova gora 1, p. Krka.

Iščem kobilo

rdečo šimlo, s sivo grivo, vis. 160, obseg 180, šig 24, oddana Virmaše Stari dvor pri Škofji Loki, 3. vod. »Odvazala se je 3. aprila pri 3. vodu. — Sporočiti proti nagradi: Gaber Jožef, Draga 5, p. Medvode.

Za smrekovo čreslo

bo letos predvidoma veliko zanimanje, ker bo primanjkovalo strojil. Zato svetujemo vsem gosdnim posestnikom in lesnim trgovcem, da pri sečnji smrek pasijo, da bodo vse smreke obeljene in čreslo lepo sušeno, ker bodo ranj gotove dosegli lepe cene.

Iščem konja

»Prama«, šig. 2257, na čelu ima okroglo svezdo, zadnja desna noga nad bledjem bela in kopito belo, mera 161-180, Star 12 let. Pojanila proti nagradi 500 dinarjev na: Zvokej Miha, Podolnica 14, p. Horjul. m

Čresla

smrekovega in brastovega kupi vaako množico po garantirani ceni 80 din za 100 kg, franko vagon ali usnjarna J. Lavrič, Ljubljana, Sentvid pri Stični.

Iščem kobilo

Fuko, srednje veliko, na glavi majhna lisa, na trebuhu proti zadnjima nogama majhna brazgotina, šig št. 303. Sporočiti proti nagradi: Prusnik, Zagradišče, p. Dobrunje.

Iščem dva vola

šig na rogu, št. 265, temnosive barve, težak 700 kg, drugi ima šig 328, je rumeno bele barve, težak 700 kg. — Pojanila proti nagradi na: Kušan Franc, Planina 7, pri Rakeku.

Vse občine

in posestnike prošim podpisani, da mi sporoče, kje so moji konji: »Bargo«, 150-175 cm, 6 let star, rujave barve, zvezdat, desna ustnica bela, na levem pleču vedja bradvatica in šig 916, oddan v Jarše k 6 bateriji; konj »Gidran«, rud. srece, desna zadnja noga bela, 163-182, šig 1093, oddan v Zgornjo Zadobrovo; raspuščena nekje na Dolenskem Tršiču, — Mokronogu, Trebnjem proti Grosuplju. Sporočiti je proti nagradi: Arko Franc, Bukovica 21 pri Ribnici na Dolenskem, m

500 din nagrade

dam tistemu, ki mi sporoči, kje je moj konj, svetel fuka s belo liso in spodaj ima belkaste noge, griva pristrizena, da mu sega do sredi vratu, rep ima pristrizhen do kolen, šig 360. Iščem ga Janez Urh, Vopovlje 9, p. Komenda. m

Proti dobri nagradi

Iščem dva konja, Konj »Misko«, temni pram, mera 155-173. Na glavi dolga lisa čez nos, šig št. 53, na vseh nogah ima nad kopitom nekoliko rap. — Kobila prama ima mero 150-170 cm, brez kopitne štev., s malo svezdo na glavi in povitega života, Rada se maza in ugrizne. — Sporočiti je: Terežij Marolt, Gostinca 15, p. D. M. v. Polja.

500 din dobi

kdor mi sporoči, kje je moj konj, temen fuka, na glavi ima dolgo ozko liso, zadnja noga malo bela, pod komatom potrgana griva. Star 9 let, šig 1943. Iščem ga: Zavri Janez, Vopovlje 5, p. Komenda. m

Posestniki

iz Goriče vasi pri Ribnici na Doleni, iščemo konje: št. 1454, konj grošast zelenko. — št. 1453, konj fuka s liso na glavi. — št. 1459, kobila fuka s svezdo na glavi. — št. 1471, konj, črn s malo vidno svezdo. — št. 1451, konj fuka s svezdo na glavi. — št. 1473, konj, grošast zelenko. — št. 1468, kobila, bele barve. — št. 1673, kobila fuka, spodnja usta bela. — št. 1069, konj fuka, s liso na glavi. — št. 1474, konj, grošast, desno oko ribje. — št. 377, konj fuka, na glavi ima liso, zadnja leva noga je bela. — št. 2670, kobila prama, s podolgasto svezdo. — št. 1454, konj pram. — št. 1060, konj fuka. — št. 836, konj, barve folk s črno grivo. — št. 1472, kobila prama. — št. 2668, konj, rujave srece. — Kdor bi naznanil gornje konje na naslov: Alojzij Ilc, pos. Goriča vas 26, p. Ribnica na Dolenskem, dobi nagrado.

Iščem kobilo

fuko, brez šiga, na glavi ima liso, zadnja desna noga čez bled celj bela, na sprednji desni nogi v kolenu bulco, hrbita bolj krivega, vis. 156, oddana na Strmico za štab 2. čete 2. bat. Sporočiti proti nagradi 1000 dinarjev — Urbančič Ivan, Vnanje gorice št. 58, Brezovica.

Lepo nagrado

dobi kdor mi javi kje se nahaja konj svetel fuka s zigom 1177. — Jerina M., Ljubljana, Karunova ul. 16.

Iščem dva konja

1. konj »Misko« pram, star 7 let, na glavi mala svezda, zadnja desna noga pod venci ljem bela, visok 160, obseg 178 cm, šig 585. 2. konj »Šimel« sivkasto bel, star 7 let, visok 160, obseg 180, šig 678. Sporočiti proti nagradi: Marija Pleško, Smartno ob Savi 5, Moste. —

Iščem kobilo

šimlo, šig 477, tolaraste barve, stara 7 let. — Sporočila proti nagradi na Ivan Velepčič, Vrba 20, p. Lukovica.

Iščem dva vola

stara 4 leta. Eden popelnato siv, levi rog nekoliko dol obrnjen, lepe rasti, kratke glave, ravnih nog, po vrhu belkast pas. Zustrizena št. 44, težak približno 580 kg. — Drugi temnosiv, debeli lepi rogovi, št. 45. En zob pokvarjen; teža okoli 500 kg. — Vprežena v voz s napisom Janez Grill, Bušine. Lojtre privzane s verigami. Kdor ve zanje, naj proti nagradi naznani občini: Dolenske Toplice pri Straži.

1500 din nagrade

dobi, kdor prizene ali mi sporoči, kje se nahaja moja kobila. — Svetla prama, stara 5 let, črna grivo, črn rep, širok vrat. Mera 140/177; ima črne noge. Na čelu srečo podobno belo liso. Na nogi šig 43, ališi na ime »Misa«. Oddana v Bitnje 6 vod. Trtnik Franc, Klanec 5, p. Škofljica.

Iščem kobilo

Pramo, stara 12 let, visoka 150 cm, bela svezda na glavi, gornji zob odbit, brez šiga, 500 din nagrade dam tistemu, ki mi sporoči, kje se nahaja. Springer Anton, Mirna peč.

Iščem konja

s zigom 2657. Rdeč pram, rep in griva črna, star 4 leta. Na čelu ima belo svezdo, na nosu majhno liso, vse štiri noge ima spodaj bele, vis. 164. Oddan v 2. baterijo v Dravljah. Raspuščeno na Mokrem polju pri Novem mestu. Kdor kaj o njem ve ali ga pa ima, dobi nagrado 1000 din. Sporočiti naj na naslov: Jože Oražem, Sasje p. Ribnica, Dolensko.

Iščem konja

fuka in komat. Konj ima na glavi liso, leva gornja obrv potrgana, šig stev. 435, mera 156/179. Raspuščen v Zuzemberku. Nagrada 500 din. — Nagelj Jožef, Smolefna vas, 26 p. Novo mesto.

Iščem konja

prama, s belo liso na glavi, na vratu ima mešano belo grivo, na prednjih nogah podkve sklepane, star 6 let, oddan v vozom in komatom v Škofji Loki pri Sv. Duhu, visina 160/180 cm, šig 48, Vox št. 68. Sporočiti proti nagradi na Janez Smole, Preserje št. 11.

Čebele napredaj

s kranjčev, dobrih, s mladimi matamicami. — Trtnik Franc, Klano št. 5, Škofljica.

Iščemo konje

1. Konja, črn s belo liso na glavi, zadnja leva noga bela nad koptom; žig 3255. — 2. Konja, črn, nizek, visok 148 cm; žig št. 3256. — 3. Konja, pram, s malo liso na glavi; desna zadnja noga nad koptom bela; na levi strani na rebrih ima, črn znak; žig 3257 (B). 4. Konj, pram, zvezda na čelu; žig 2254; visok 164 cm. — Kdor nam sporoči za katerega od teh konjev, dobi lepo nagrado. Sporočiti na naslov: Pisek Pavel, Žazar 6, pošta Vrhnika.

Voz — parizar

9 cm široke sive, zeleno barvan, napravljen za vožnjo gnoja, sora iz mehkega lesa, precej dolga, pri vagi en kavel odlomljen in brez zavora. — Odpeljan s umikom proti Blokam ali Vel. Laščam s sanitetnim oddeljenjem. Sporočila proti primerni nagradi na naslov: Stražičar Franc, Kozljek št. 13, p. Begunje pri Cerkljici.

Gepel prodam

Bolta, Hrašnje št. 13, p. Moste pri Ljubljani.

1000 din nagrade

onemu, ki mi najde kobilo fukso s številko 1358. Franc Šerko, Cerkljica pri Rakoku.

Iščemo vola

sive barve, (montafonec), ima pod vratom čir (bula) na rogu žig števil. 161. Sporočiti proti lepi nagradi — Mehlin Franc, Smrjenje 12, Ig pri Lj.

Konja »Fuksa«

srednje velikega, mera 149/157 cm, star 14 let, košat rep, slaba griva, z zelo malo belo liso na čelu. Oddan v prvo planinsko četo na Godešiču — 3. IV. 1941. Konj je šel skozi Trebelevo proti dolenski. Kdor ga privede ali pove naslov kje se nahaja, dobi lepo nagrado. — Franc Orehek, Česnjice št. 10, p. Moravče pri Domžalah.

Konj z žigom 92

temno, na rebrih je št. 14 in črka C — se išče. Izveditelja prosim, naj sporoči proti lepi nagradi na Ivan Mrhar, Stanežiče, št. Vid nad Ljubljano.

Lastnik kobile

fuksa, z belo liso na glavi, sprednjo levo in zadnjo desno nogo ima belo, žig št. 1679, naj se oglasi pri Franc Bricevi, Dobrova 24, pri Ljubljani.

Iščem konja

fuksa, z belo liso na glavi, na vratu ima gobčo, žig 3214. Sporočila proti primerni nagradi. — Planinsek Anton, Draževnik 2, p. Dobrova pri Ljubljani.

Iščem dva konja

fuka z belo liso na glavi, žig št. 14, številka 4 je vtisnjena narobe, pram ima žig 590. — V hlevu rad ugrizne. — Sporočiti proti nagradi: Studen Ignac, Obrlje 9, pošta Moste-Ljubljana.

Iščem konja in kobilu

Kobila »Zora« tolarale, pred-d umihywyzy sta prama, stara 6 let, kratke glave s zvezdo na čelu, tankega života. Zadnja desna noga nad koptom bela. Visoka 158, obseg 173, brez žiga. Konj fuka, star 5 let, s dolgo liso na čelu, kratkega života, visok 150/173, žig 589. Raspuščen v Žužembergu. Kdor kaj ve o konjih naj proti nagradi sporoči na naslov: Turk, Anton, Vel. Skranjčec 2, pošta Smihel p. Nov. mestu.

Iščem konja

prama, 164/182, žig št. 25, star je 17 let. Oddan trupni komori v Godešiču pri Škofji Loki. Je dolgega života, prednji nogi krivi, griva na desno stran vratu. Na prednji levi nogi ima nad koptom urez od potkve. Na desni zadnji nogi ima v binclu urez od vrvi. Hrbet precej upognjen. Sporoči proti nagradi na Pavel Gaber, Draga št. 10, p. Medvode.

500 din nagrade

dam tistemu, ki mi sporoči, kje se nahaja konj Fuksa, ime mu je Pubi, srednje tešak, star 7 let, s liso na glavi, ostrisene vineclje, s grivo na obe strani, stari žig 1024, rep iz srede odrezan. Jakob Rotar, Brezovica 22 pri Ljubljani.

500 din nagrade

Iščem kobilu, šimlo, 6 let staro, bolj majhno, postrizena griva, nad levim očesom malo odrgnjena, pod desno nosnico majhna bulca, glava majhna in čvrsta. Ivan Burgar, Vnanje Gorice 27, Brezovica pri Ljubljani.

500 din nagrade

dobi, kdor mi najde konja Fuksa, na desno oko je slep, na glavi belo liso, sadnje noge bele, griva in rep svetle barve, kopita niska in bolj široka, 8 let star, žig, če ga ima, je 88. Oddan je bil v Škofjo Loko. — Franc Urbano, št. Jakob ob Savi, Dol pri Ljubljani.

Konj z žigom 1005

Pram, star 8 let, mera 158/180, sliši na ime »Uzriev«. — Ima močan ukripljen vrat, glavo majhno, precej vabočeno, nosnico malo belo, sadnje noge malo vegete, ena nad koptom nekoliko bela. Sporočiti proti nagradi na: Miha Lavrič, Sred. Gameljne št. 1, p. St. Vid nad Ljubljano.

Vol

rdeč, po hrbtu in križu bel, bolj suhega života, 4 leta star, okrog 500 kg težak, znak nečitljiv — je pri meni. — Lastnik naj se čimprej oglasi: Mehle Anton, Mala stara vas 5, Grosuplje.

Zglasi naj se

lastnik vola s žigom 520. Cedilnik Anton, Rašica, obč. Smartno pod Smarno goro.

Iščem konja

Prama, visok je 157/170, žig 1907, prednje noge meče noter, star 9 let. Kdor mi sporoči, kje se nahaja, dobi lepo nagrado. Franc Rajgoli, Spod. Zadobrova 15 pri Dev. Mar. v Polju.

Lepo nagrado dobi

kdor me obvesti, kje se nahajata: konj, temen pram, visok 160/175, in kobila, svetla Prama, s majhno zvezdo na čelu, s zadnjima nogama hodi na znoter, vis. 157/180, voz in oprema vse s žigom št. 189, oddane v Formah 23. vodu, Škofja Loka, pušeno v Miral. Dežman, Savlje 10, p. Ječica, Ljubljana.

Prosim vojaka,

ki je šel s mojima konjema veliki teden iz Škofje Loke skozi Savlje okrog 3 ponoči in je vprašal, kje je v Savljah št. 10, da bi dobil nekaj sosa za ta konja. Prosim ga, če ve za konja, kje so, da to sporoči na naslov: Dežman, Savlje 10, Ječica, Ljubljana.

Iščem konja

temen pram, brez žiga, na hrbtu je bil odrgnjen od sedla. Raspuščen v Smarju na Dol. Sporočila proti nagradi 500 din na Narobe Peter, Smartno št. 13, p. St. Vid nad Ljubljano.

1000 din nagrade

dam tistemu, ki mi sporoči, kje se nahaja kobila Fuksa, 15 let stara, visoka 154/176, brez žiga, s široko, dolgo liso na glavi, s majhno, noter vabočeno glavo, prednja leva in sadnja desna noga bela. Oddana jurinški četi na Vrhaniko. — Raspuščena na Dolenskem. — Ivan Škerl, Savlje 13, Ječica.

Krojaškega vajenca

starega od 14 do 15 let, takoj sprejemem. Hrana in stanovanje v hiši. — Preostnik Franc, Smarska cesta 15, Ljubljana.

Malo posestvo

napradaj. Česnjice 7 — Mirna peč, Dolensko.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi najde kobilu, temno pramo, na glavi ima prav majhno zvezdo, sadnja noga nad koptom malo bela, stara 10 let, žig št. 8709, visoka 159, obseg 175 cm. Zajo Janes, Smartno 8, Moste pri Ljubljani.

Iščem konja

Pram, srednje tešak, sadnja leva noga bela, v prvi ima tablico 165, oddan v Bitnjah 2. pl. bat. Sporočiti proti nagradi na: Ivan Pesdir, Bresovica 46.

Iščem konja

Fuksa, ki sliši na ime »Deško«, žig 292, na čelu ima belo zvezdo, visok 155/175, ter vos in komat št. 1. Sporočiti proti nagradi na: Avece Franc, Beričevo, p. Dol pri Ljubljani.

Iščem konja

Fuka, ki je bil oddan 8. bater. v Zadobrovi. Star je 13 let, drobnega koraka, glavo nese pokonci, ravne postave, zadnji nogi beli, na glavi dolgo liso, na desni, stegnu krog črne dlake, visok 164/185 cm, na kopitu žig 1218. — Sporočiti proti nagradi na: Avece Franc, Beričevo, p. Dol pri Ljubljani.

Iščem kobilu

žig 400, črna Prama, stara 8 let, vis. 150/174, sprednji nogi ploščati, oddana 4. aprila na Ječico, raspuščena v Ribnici. Tistemu, ki pove, kje se nahaja, dam 500 din nagrade, kdor je pripeljal domov, 1000 din. Novak Franc, Ljubljana Viš 33.

Iščem kobilu

Fuksa, 10 let stara, srednje velika, na glavi ima zvezdo, sadnja noga malo bela, žig 608. Sporočiti proti nagradi 600 din na naslov Franc Urbančič, Brezovica 42.

1500 din nagrade

da Petkovišek Jože, posestnik, Hotedričica 28, tistemu, ki mu sporoči, kje se nahajata konja: »Miško«, dor. 156/169, star 7 let, žig št. 4514, in konj »Pubi«, dor. cvt. 158/178, star 8 let, žig št. 4513. Iščem tudi vos in dva komata s istim žigom.

Iščem konja

prama, temne barve, ima malo belo liso na glavi, na zadnje noge malo stajiran, star 3 leta, žig 958. Sporočiti proti nagradi na naslov: Franc Kraševc, Martinjak št. 35, p. Cerkljica - Notranjsko.

Hlapca

sprejemam za kmečka dela, Plačam 400 din. — Rode Franc, Ljubljana-Moste.

Iščem konja

Svarca, črnega, s opremo in vosom, s žigom na nogi 203, obe sadnji nogi s koptom beli, s zvezdo na glavi. Raspuščen pri Novem mestu. Nagrada 500 din. Janes Butalič, Zg. Brnik 7 — Cerklje pri Kranju.

Iščem

1 konj fuka, na glavi ima belo liso, vis. 155, star 7 let, oddan v 2. mitralj. četo Vel. Bloke, št. žiga 168. — 1 konj, črn, na desno oko slep, vis. 146 cm, star 12 let, oddan v 1. mitr. četo 40. p. p. Ljubljana, žig 463. — Kdor mi te konje pripelje, dobi dobro nagrado. Potočar Janes, Potočna vas 7, pošta Novo mesto.

Iščem vola

pšenično belega, žig na stegnu št. 465. V repu ima svinčeno zalivko št. 186. Sporočiti proti nagradi Franc Jernejčič, Slivice št. 4, p. Rakek.

Iščem kobilu št. 173

temno pramo, na glavi s malo zvezdo, pod vratom za oreh veliko bulo, nad desnim plečatom staro zacgljeno rano. Sporočiti proti nagradi: M. Debevc, Polje 15, pošta Vodice Gorenjsko.

500 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči, kje je moja kobila. — Oddana v Bitnjah nad Škofjo Loko. Žig 103. Kobila je temno rdeča, ogrske pasme, stara 10 let, visoka 168, glava bolj kratka, trup precej dolg, s zadnjima nogama se malo kreše, v teku se takoj potli. — Vrečar Franc, Dobrunje 47, pri Ljubljani.

Iščem dve kobili

prva prama s žigom št. 828, druga fuksa s žigom 829. Sporočila proti nagradi na: Marija Kukman, Gradenci št. 2, p. Bela Cerkev.

Iščem konja

zeleni šimlo s žigom št. 14, star 6 let, mera 155/170. — Svetlo črna griva in rep, prevladuje črna barva le po križu je sivkast. Oddan v Bitnje-mitralj. četi 3. bat. — Raspuščen mogoče v Zaini. Proti lepi nagradi sporočiti Rode Franc, Zg. Hrušica 27, p. Dobrunje.

Lepo nagrado dobi

kdor mi sporoči, kje se nahaja kobila prama, s zvezdo na čelu, višina 158, obseg 182 cm, žig št. 293. Černe Jožef, Litjska št. 24, Ljubljana-Moste.

Konj

pram, rujava barva, srednje velik, na glavi ima belo liso, s žigom št. 263, se nahaja tukaj v občini Kočevska reka. Več pove oglašitelj — Ernest Dulzer.

Iščem kobilu in konja

oba črna Prama, kobila na desno oko slepa — oddana Sv. Duh pri Šk. Loki, žig 82. Voz lahak, majhen, v dobrem stanju. Sporočila proti nagradi 2000 din na Jager Janes, Dobrunje 23.

Iščem dva vola

siva, po 3 leta stara, žig na rogovih 351 in 352, vol št. 352 ima malo nalomljen rep, teška sta po 500 kg, dalje vos z zavoro spredaj, žig 352. Kdor kaj ve, naj sporoči proti nagradi 500 din za vsakega vola. — Janes Rupnik, Gorenja vas 38, p. Gor. Logatec.

1500 din nagrade

da Nagode Franc, Ravnik 1, obč. Hotedričica, arez Logatec, tistemu, ki mu sporoči, kje se nahajata njegova konja: konj »Miško«, dor. cvt. 155/173 cm, star 7 let, žig št. 4320, in konj dor. cvt. broj. 158/178, star 6 let, žig št. 1825. — Nagrado dobi tudi obč. uslužbenec, ako sporoči.

Iščem konja

fuksa, temne barve, na glavi ima dolgo liso, postrizena grivo, levo nogo visoko belo, desno nisko belo, visok 153, obseg 172 cm, imel je na rep privezano številko 274. — Sporoči naj se mi proti primerni nagradi: Pengov Miha, Podgorica, p. Dol pri Ljubljani.

Iščem kobilo

»fukso«. Visoka 165 cm z majčkeno liso na glavi, svetle barve, krake diake, stara 8 let, z šigom 752. Ispuščena v Višnji gori. Sporočita proti nagradi na naslov: Franc Jamnik, Obrije št. 3, p. Moste pri Ljubljani.

Iščem konja

oddan je bil v Zabnico 1. baterija, nizkega prama, ki ima na levi strani pleč veliko belo liso in na glavi majhno. Desno uho ima malo prerezano in ima vse štiri noge bele do kolen. Z šigom na kopitu št. 402. Dam 500 din nagrade onemu, ki mi prižene konja na naslov Drakler, Hrušica 14, občina Dobrunje.

Iščem konje

Kobila prama »Luca« s svezdo na glavi, 164/186, z šigom 1214. Kobila prama, visoka 163/180, stiši na ime »Mica«, ima šig 309. Konj fuka ima liso na glavi in obe zadnji nogi beli do kolen, z šigom 1213. Dotični, ki jih izaledi, dobi nagrado 2000 din. Karpe Franc, Moste pri Ljubljani, Zaloška 133.

Iščem kobilo

čisto pramo, šig 4125. Sporočiti proti nagradi 500 din Okornu Janezu, Vodice 1, pošta Videm-Dobrepolje.

Iščem konja

fuksa, zadnje noge ima bele, lisaat, visok 149/163, šig 641. Kobila fuksa, z veliko belo grivo in repom, šig 640. 500 din nagrade dam onemu, ki mi sporoči, kje se nahajata ali mi ju pripelje. — Blažič Ivan, Vel. Slatnik, p. Novo mesto.

Iščem kobilo

fukso z malo liso na glavi, na kopitu šig 3211, in prstih malo ožuljena. — Sporočiti proti visoki nagradi Riharju Francu, Gaberje, Dobrova.

500 din nagrade

dobi, kdor izaledi kobilo »Bebos«, temnorjava fuksa, širokega kriza, glava in ušesa majhna, s svezdico, stara 7-8 let, zadnja leva noga pod vincljem bela, noge so ostrifane do kolen, tri podke na stole kovane, visoka 154/178, imela je komat, vrv in vajete. Oddana 3. aprila v Sk. Lokl, Suha, 23 vod. Vse stroške povrnem, Jakob Lampret, Lukovica 19, Brezovica.

Iščem konja

prama, srednje visokega, zadnja noga v binciu bela, šig 336. Rad grize, jezdit se ne pusti. Kdor kaj ve, naj sporoči proti nagradi. Franc Peterca, Dravilje, Vodnikova c. št. 232.

400 din nagrade

dobi, kateri kaj ve o konju fuksu, komatu in vozu. Vojaški šig 313, voz ima tablico. Naslov Franc Železnikar, Golo 17, občina Zelimlje pri Ljubljani.

Iščem kobilo

temno-rjave barve, s komatom, malo nadsuljivo, vžgana številka 1846 na kopitu, plačam dotičnemu, ki sporoči zanesljivo nahajališče moje kobile 500 din nagrade. Janez Kogovšek, Podpešek 56, p. Podlipa pri Vrhniki.

Imam v oskrbi

konja svara z liso na glavi, zadnje bincie bele, št. 24; kobila prama s svezdo na glavi, št. 62. Dobita se pri Alojziju Rusu, Log 30, p. Brezovica pri Ljubljani.

Iščem vola

belosivega, roge dolge, na stran zaraščene, na rogu šig 519, 6 let star, okrog 600 kg težak. — Sporočiti je proti nagradi Dolinarju Ivanu, Smrečje 14, p. Vrhnika.

Iščem konja

z majhno belo liso na čelu, ostrifeno grivo, prednja desna in zadnja leva noga bela, šig 399, viš. 151/170. Proti veliki nagradi je sporočiti na: Mlakar Vinko, Češnjice št. 6, Dobrunje.

Oglasi naj se,

kdo ima ali kaj ve o konju močnem pramu, šig 1170, na naslov: Matko Curk, stavbenik, Ljubljana, Mirje 1.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči zanesljivo nahajališče ali privede na dom moje kobilo fukso, na glavi ima veliko belo liso, sadnji nogi beli, visoka 150, obseg 170 cm, šig 244. Trampuš Franc, Golobrd 11, Medvode.

Iščem konja

prama, komat in voz, vse z šigom 90. Oddano 23. vodu Škofja Loka - Sv. Duha. Sporočiti proti dobri nagradi Antonu Križman, Ig 149 pri Ljubljani.

Kobilo »Luca«

12 let stara, šig 23, mera 134-156, na čelu in levi strani vratu ima belo svezdo, iščem. Oddana je bila 5. vodu, Bitnje. Lepa nagrada za podatke. Primožič, obd. Sv. Katarina pri Trzinu, m

1000 din nagrade

dobi, kdor mi dobi 2 konja, vprego in voz, vse oddano pri Sv. Duhu pri Škofji Loki, vozarskemu bataljonu dne 3. aprila. En konj, šig št. 7, 8, star 10 let, visok 163 cm, ena kobila, temna prama, šig št. 7, stara 14 let, visoka 163 cm, vprežena sta bila v kaire, voz je bil precej težak, imel je dno in plohov, pri strani dve deoki, na sori je imel vigan šig št. 7. Pojasnila na Čibašek Ivan, Crnuče 37, pošta Jekica pri Ljubljani, m

500 din dam

onemu, ki mi najde kobile, oddanega 1. četi v Logu pri Vrhniki. Četa je bila razpuščena v Trebnjem, Konj »Miško« je fuka s belo črto čez čelo in z belimi lisami nad kopiti. Vel. 165-175-192. Ivan Rode, Ihan št. 7, pošta Domžale.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči, kje se nahaja kobila prama, ki ima na vratu za ušesom malo bele grive. Šig 225, mogoče tudi brez žige. Lastnik Franc Traven, Sopolje št. 23, p. Mengot.

Iščem konja »Fuksa«

z belo grivo in s svezdo na glavi. Zadnja leva noga spodaj bela, šig 2975; ter drugega konja, tudi fuksa s svezdo na čelu, je bolj visok in ima šig 2976 in vso opremo iste številke. Za vsakega konja dam nagrado 500 din. Tomazin Anton, p. Gorenji Logatec, Gorenja vas 43.

Iščem kobilo

prama, št. 1327. Dam nagrado. Iščem kobilo, staro 4 do 5 let, brez žige in je svetla prama, ima veliko glavo in veliko liso na glavi. — Jeraj Rudolf, Gor. Vas št. 20, p. Gor. Logatec.

Konj št. 1015

15 let star, temen fuka, toljarjat, težak, razpuščen v 7. bat. Videm-Dobrepolje, kobila svetla fuksa, stara 16 let s nenavadno veliko grivo, prevzeta v Višmarjih in razpuščena pri Kozjem na Stažerskem, voz in konjska oprema, se iščejo. Sporoči naj se proti veliki nagradi na: Strukelj Ivan, Pržan 2, št. Vid nad Ljubljano.

Vol

rujavoteman, št. 85-7, po glavi skozi belo liso, se nahaja pri Strukelj Ivanu, Pržan 2, št. Vid nad Ljubljano.

Iščem konja

prama, na desni nogi ima št. 2214, glavo ima majhno s liso ter ima nezacceljeno rano nad kopicom leve sadnje noge. — Sporoči naj se proti nagradi na: Anton Končan, Log št. 40, p. Brezovica.

Moško kolo

znamke »Wanderer« in s evid. št. 31173, 2, 3, kupljen v Celju, Oblak, se dobi. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 65544. m

Konja »Fuksa«

z belo liso na glavi, iščem. Zadnja leva noga bela do členka, zaraščeni rez pod grivo, mera 158 - 180. Glavo nosi pokonec. Oddan na Vrhniko, razpuščen do Grosuplje, Prosim občino in privatnike, da mi sporoče proti nagradi 400 din na: Filip Štefančič, Plešivica 7, p. Brezovica, m

Iščem konja

prama, temne barve, na glavi ima malo belo liso, noge temne, šig 6, velikost 163-178, star je 10 let, Oddan I. plan. bazi na Trati pri Škofji Loki; in voz parizar, dobro ohranjen s lojtrami ter komat, vse oddano na Trati. Dam dobro nagrado. Marolt Jožefa, Obrije 14, p. Moste pri Ljubljani.

Iščem »Šimko«

šivato, ki ima gladke tanke noge s šigom 674, mera 159-180. Pojasnila proti lepi nagradi na: Zupančič Jernej, Besnica 24, p. Dobrunje pri Ljubljani.

Iščem konja »Fuksa«

4 leta starega, visokega, sprednje noge ima ravne, s bolj težkimi kopiti, v prstih malo kost, sunaj na kopitu šig 198. Kdor mi ga javi na naslov: Franc Caserman, Stara Vrhnika št. 5, p. Vrhnika, dobi nagrado 500 din, m

Iščem konja »Fuksa«

5 let starega, s malo liso in ostrifeno grivo, s šigom 695. Dam nagrado. Andrej Lampret, Vevče 8, p. D. M. v Polju, m

Iščem kobilo

pramo, s liso na glavi, sadnji nogi spodaj beli, št. 505. Kdor mi sporoči kje se nahaja, dobi 1000 din nagrade. — Janes Remškar, Brezovica 35 pri Ljubljani.

Iščem kobilo

pramo, s svezdo na čelu, sadnji nogi nizko beli, Višina 149, šig na levi prednji nogi 116, kobila se malo hili in je stara 7-9 let. Kdor mi javi, kje se kobilca nahaja, dobi nagrado 1000 din. Nagrada se izplača ob prevzemu kobile. Javiti na naslov: Podražaj Alojzij, Vrbišče št. 14, občina St. Jurij, p. Grosuplje.

Kobilo »Pramo«

z šigom št. 19, viš. 160 cm, 186cm. Na sadnji levi nogi je malo bela, oddana je bila v unonski hlev, ter 3 vosa, št. 146 in 161. Kdor sporoči nahajališče, dobi nagrado. Erjavec Egidij, misarstvo, Brod, p. St. Vid nad Ljubljano.

1000 din dobi

kdor mi sporoči o konju, oddanem 4. bat, z šigom 596, rdeče barve in ima desno oko ribje. Kočar Ivan, Zalog 9, p. D. M. Polje.

Lepo nagrado dobi,

kdor mi sporoči, kje se nahajata konja: Fuka, s liso na glavi, ki ima sadnjo desno nogo oteklo in šig 730; ter konj Šimel, ki ima šig 723. Oddana sta bila v Zdobrovi, razpuščena nekje na Dolenskem. — Petelin Frančiška, Preserje 50 pri Ljubljani.

Lepo nagrado dobi,

kdor mi sporoči, kje se nahaja vol s zastrizeno številko 53, lisaat, srednjevelik. — Brian Uršula, Lušec št. 17, pošta Višnjajgora.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči, kje se nahaja kobila temna Fuka, s malo glavjo in s svezdico, bistrimi očmi, povitega šivata, tri noge bele, stara 8 let, mera 160-170, šig št. 3710, oddana v štab v Kleče, razpuščena okoli Novega mesta. — Peternel Franc, Sp. Zadobrova 17 Dev. Mar. Polje.

Iščem kobilo

pramo, na glavi ima liso, sadnji nogi beli, visoka je 163-185. Kdor kaj ve o nji, naj sporoči proti primerani nagradi na naslov: Janes Trontelj, Gatina št. 2, p. Grosuplje.

Iščem kobilo

fukso, šig 54, 6 let staro, leve noge v blicih obe bele in dolgo orsko liso na glavi, meri 162-180 cm in ima sadaj ob repu na desni strani malo sivo piko. Kdor mi sporoči, dobi 500 din nagrade, Anton Puševc, Hudo 8, p. Križe, Gorenjsko.

Kupim kravo

z telefom ali brez, dobro molzlico. Ponudbe na: Dimnik, Jarše 6, p. Ljubljana-Moste, m

Iščem kobilo

fukso, lina belo liso na čelu, na levi strani trebuha črno naskropljeno liso, štev. 513 do 525. Stara 11 let, Stara štev. je 172. Kdor jo najde, dobi primerno nagrado. Franc Sulstar, D. Mar. v Polju 9, m

Konja »Šimlja«

iščem, Oddan v planinsko bazo v Škofji Loki, razpuščen okrog Mokronoga in ima šig 74, predaja leva noga sepata. — Konj Fuka ima na glavi liso, spredaj eno kopite belo, sadaj drugo, bele sadnje noge in šig 79. Kdor kaj ve, naj proti nagradi obvesti Intihar Franca, Preserje.

500 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči za konja prama, s črno grivo in repom, z opremo in vozom. Konj, voz in oprema imajo šig št. 52. Sporočila na naslov: Cunder Franc, Jarše 5, p. Moste-Ljubljana, m

Vol

šekaste barve, roge in glava bela, številka malo šitljiva, mogoče 21, se dobi v Bresju št. 17, pri Grosuplju.

Dve kobili iščem

»Luca«, ki ima šig 4, prama, kosmato nogo, na glavi svezda, velikost 152/175 cm, stara 12 let, oddana 23. vodu v Škofji Loki. — Živka fuksa, s liso na glavi, na enem očesu nima trepalnic, šig 214, velikost 154/165 cm, stara 5 let, oddana bolničarski četi, 3. bat. v Škofji Loki. — Kdor jih najde in sporoči lastniku, dobi za vsako 500 din nagrade. Če mi jo pa pripelje, dobi po 1000 din. Bolta Janez, Dragomelj št. 13, p. Domžale.

Iščem konja

črnega prama, prednja noga je malo bela, sadnji obe beli, ima svezdo na čelu in šig št. 143, mera 145-163. Kdor mi sporoči, kje se nahaja, dobi lepo nagrado. — Medvošek Fran. Zg. Gameljne 8, p. St. Vid nad Ljubljano.

Iščem kobilo

pramo, z opremo, oboje ima šig 819. Zadnja desna noga v blicju pošiljena, pod desnim kolkom malo bele dlake, in voz št. 157. Dam dobro nagrado. Padar Janez, Smerjen 7, p. Ig, Zelimlje.

Konj »Fukca«

kostanjev, na glavi z dolgo belo liso, žig št. 144. konj pram ima na prednji desni nogi malo bulo, žig 1574. se dobita pri: Alojz Ban, Hinje, p. St. Janž, Dolenjsko.

1000 din nagrade

plačan onemu, ki mi pripelje ali sporoči, kje je kobila, temna prama, stara 11 let, visoka 159/175, z belo liso na glavi, tri noge spodaj pri kopitu malo bele, le desna zadnja popolnoma črna. Oddana v 5 jurisno četo na Vrhniki. — Šimenc Franc, Dol pri Ljubli.

Imam konja

prama, visok, lepo uraščen, griva majhna, rep pristrizen, močan vrat, bister. Razpuščen v Ribnici, Štev. na kopitu 115 ali 116. Pravi lastnik naj se javi proti dokazilu pri Tanku Jožetu na Vinicah pri Sočražici.

Oddam vola

črnega, 500 kg ter belih vol, podkovan, 700 kg. Občina Horjul, Zaklanec 18.

Rdečega »Fukca«

z belo liso na četu, št. 1666, dobi lastnik na Selih-Smarjeta. — »Krac 17«.

Iščem konja

Sirca, žig 57 in kompletne vozne opremo. — Prosim takojšnega sporočila proti dobri nagradi. Lavrič Franc, Stavčevas št. 4, pošta Dvor pri Žužemberku.

Nabive si takoj

priručnik »Pridelujmo več dobrega semena vrtnih zelenjadnic«. Knjigo je napisal reterent France Vardjan, založila jo je Kmečka zveza. — Naroča se pri založnici Tyrševa cesta 28 ali v knjigarnah. — Stane 15 din. — Člani Kmečke zveze dobijo knjigo po 12 dinarjev.

Iščem kobilo

sivo simlo, visoko in ozko. Meri 169/180. — Žig na kopitu 125. — Kdor kaj ve, prosim, da mi sporoči proti nagradi 500 din. Kozuh Andrej, Dvor 18, Polhov Gradec.

Iščem konja žig 150,

visok 159/178, star 11 let, na levo oko je slep, prednje noge v vincijsu ima bolj dol. Sporočiti proti nagradi Stembalu Jožetu, Iška vas 102, Ig.

Nagradaj

ima 4 mrajske 4 mesece stare, bele, z dolgimi ušesi, nemške plemenske pasme. — Lončar Franc, Horjul, z žigom 112, visok 154, obseg 165 cm. Na levi strani vratu pri grivi ima 3 trde izpuščaje v velikosti dinarja. Pojanjita poslati na naslov: Ursula Svetek, Slape 14, p. Dev. Mar. v Polju. Po prevzemu nagrada 500 din.

Iščem vola sivca

žig št. 292. Dam nagrado, Petrovič Jože, Cerknica 167.

Iščem žensko kolo

še čisto novo, neprijavljeno, svetloplavo, znamke »Dürkop« št. na ogrođu 1722001, ki mi je bilo odvzeto ob umiku jugoslovanske vojske. Sporočite proti dobri nagradi. Marjanca Trnovac, Srednja vas 1, p. Polhov Gradec.

500 din nagrade

kdor mi izsledil in sporočil za konja prama, mera 164/178, star 10 let, oddan pri Sv. Duhu 21. vođu. Konj sliši na ime »Pram« na čenem plečetu odrgnen od komata, na nogah ima postrizeno dlako, če greš k njemu se muza, žig št. 228, sporočiti na ime Subelj Ivan, Podmolnik št. 18, Dobrunje.

1000 din nagrade

kdor mi preskrbi konja »Fukca«, žig 2600. Sporočila na Novak Log 4, p. Brezovica.

Iščem kobilo

fukso, mera 169/178, stara 16 let, brez posebnih znakov, malo bolj temna, žig 118. — Proti lepi nagradi sporočiti Ignac Marinko, Vnanje gorice št. 12, Brezovica.

Iščem konja

temnega pramčka, malo toleran, živ, srednje visok 152/170 cm, št. 101, če jo še ima, zadnje noge do binclov bele. Kdor ga ima ali izsledil, dobi nagrado. Oselk Franc, Zg. Kasej št. 28, Dev. Mar. Polje.

Ročni vozček

na 4 kolesih, kripa in stanga, novo, nič barvano, so mi vzeli vozčki 10. IV. Če so ga pri komu pustili ali bi ga kdo pri kom videl, se prosim, naj proti nagradi sporoči na naslov: Kozuh Anton, Šujca 28, p. Dobrova pri Ljubljani.

Iščem konja

temnega fuksa, visok 164/168, z liso na glavi, z sadnjimi nogami hodi na spoter, star 6 let, žig št. 72. Sporočiti proti nagradi: Ambrož Jože, Leskovec 4, p. Višnja gora.

Iščem kobilo

pramo, na glavi ima ozko liso, zadnji nogi v binciu beli, visoka 145/160, eno oko rjavo, žig št. 74, stara 6 let. Sporočiti proti nagradi: Čoš Franc, Leskovec 4, p. Višnja gora.

Iščem voz

kateroga je odvzela 1. mitralješka četa 40. pešpolka. Prosim dotičnega vojaka, ki je vozil na omenjenem vozu iz Dobrove proti Višnji gori in ga tam nekoje pustil, naj sporoči proti lepi nagradi. — Kušar Ivan, Dobrova 2 pri Ljubljani.

Iščem konja

svetlega fuksa, star 8 let, žig 142, z belo liso na glavi, ustnice bele, zadnji nogi obe beli do kolon, leva prednja do vincilov bela, mera 162/181. Komat in voz imata žig št. 142, na vozu so deske in spredaj zavora, zeleno barvan, na kolesih široke šlne, spredaj ožje. Sporočila proti lepi nagradi Selanu Jožetu, Tlake št. 8, p. Šmarje-Sap, Dolenjsko.

Iščem kobilo št. 164

brez žiga, visok 150, obseg 167 cm, stara 6 let, črna. Dam dobro nagrado. — Sporočiti: Severkar Franc, Brezovica 36, pri Ljubli.

Iščem konja

prama, žig 2346. Sporočite proti nagradi na naslov Franc Platnar, Iška vas 28, p. Ig pri Ljubljani.

Iščem kobilo

pramo, malo strasto, na vrhu repa belo simo. Zadnja desna noga hrastava. Leps postava, stara 16 let. Huda na konje. Žig 217. Kdor jo ima v oskrbi, naj sporoči proti nagradi Ivanu Lampiču, Podmolnik št. 18, p. Dobrunje.

Iščem konja

prama, žig 1802, vis. 174/180, 16 let, podretega križa, rep sgoraj oguljen, v nogah malo trd, prednje desne noge drži naprej če je truden. Lepa nagrada. Tomžič, Zg. Kasej, p. D. M. v Polju.

Iščem konja

simla, sivca, št. 1512. Levec Ignac, vas Pristava 4, Mengeš.

Iščem kobilo

4 leta staro, temno pramo, vis. 161 cm, na četu liska, zadnje noge čez bincine bele. — Oblike jahalne, dolge kobile, od sadaj rada udari. Oddana je bila v 3. posadni bataljon na Vrhniki. Sporočiti proti nagradi 1000 din Ivanu Dolinarju, Bevke 6, p. Vrhnika.

Iščem konja

rdečega prama, žig št. 271, vis. 152/170, star 8 let, ter konja prama z liso na četu, žig 172, vis. 159/170. Proti nagradi 500 din sporočiti Francu Švigelju, Vel. vrh 8, p. Šmarje-Sap.

1000 din nagrade

dam, kdor mi preskrbi kobilo rotimilno, staro 10 let, vis. 154, kratkega života, griva na levo stran, rep do kolon pristrizen, brez posebnega znaka, za žig ne vem. — Riel, Sp. Kasej 14, p. D. M. v Polju.

Konja št. 3247

prama, 6 let starega, močnega vratu in o-prema. Črna kobila, št. 114, 9 let stara, droben korak. Kdor sporoči, kje se konja nahajata, dobi nagrado. Franc Šebenič, Kozarje 74, p. Dobrova pri Ljubljani.

500 din nagrade

dam, kdor mi preskrbi ali sporoči, kje se nahaja kobila fuksa, žig 256, z liso na četu, malo bele dlake po gobcu, zadnji desni bincel bel in brazgotina od rane, razpuščena v Ribnici pri 2. bateriji, na naslov Toni Franc, Ig.

Iščem vola

4 leta starega, rdečebelolasa, teža 1200 kg, rogovje bolj pokonec, tanko pa špicasto, številke nima nič, razpuščen je bil v Mirni peči, pekarška četa. — Najstitev dobi 400 din nagrada. Janez Strubelj, Bervace št. 7, p. Grosuplje.

Iščem kobilo

z vzvedo na glavi, zadnji dve nogi spodaj malo beli, visoka 147, stara 10 let, oddana v Škofjo Loko 8. IV. 4. četi, žig 162, zelo nemirna, zadnje noge ne da vzdigniti. Dam dobro nagrado. Franc Kermavnar, Vnanje Gorice št. 51, p. Brezovica.

Iščem konja

fuksa, robuš, moher, liska na glavi, prednje noge posilene, nekoliko se muza, mera 161/172, 16 let star, in kobilo »Mura«, gosta dolga griva, od komata griva razjedena, noge srednje močne, život srednji, vis. 157, obseg 166, stara 9 let, oba brez žiga, razpuščena v Stojah pri Igu. — Proti nagradi 1500 din sporočiti Rozalji Kršmanec, Bevke 26, p. Vrhnika.

Iščem 3 moška kolesa

Prosim dotičnega, ki bi vedel za kolo znamke »Dürkop« št. tipa 1727057, prom. štev. 207711, športno kolo, sivo-zelene barve, s dinamo vred, ki je bilo ukradeno na Vrhniki dne 18. IV. Druga dva kolesa sta bila izrobona 7. IV. v vojno edinico 4. bataljona 2. posad. polka na Vrhniki. Eno kolo je temno-zelene barve, znamke »Sport«, tipa št. 180718, evid. št. 97212. — Drugo je plenkano svetlo-zelene barve, ima bolj stara kolesa, znamke »Kamense«, tip št. 450682, evid. št. 97251. Prosim dotičnega, ki ima kolesa ali izsledil tatu, da sporoči na naslov: Makovec Franc, obč. Kamnik, p. Preseerje pri Ljubljani. Dobi za vsako kolo primerno nagrado.

1000 din nagrade

dam onemu, ki mi najde kobilo fukso št. 1258. Franc Šerko, Cerknica pri Hakeku.

Iščem konja

prama, vis. 156/170, žiga nima, oddan v Vičmarje, razpuščen v Kozjem. Ima pobit križ, nad repom nekaj sive šime, na rebrih od odrlosti na obe strani belo dlako, ozke prsi, teško nogo. Sporočiti proti nagradi Leopoldu Višnjarju, Stanešič 11, p. St. Vid nad Ljubljano.

Imam konja

svetlega fuksa, zadnje noge in po glavi malo bel, lanska štev. 29, letošnja čez 500. Knifc, Medno, St. Vid nad Ljubljano.

Nagrado dobi

kdor mi sporoči, kje se nahaja konj rdečebelolasa (Rotimil) s pristrizeno grivo, prednje podkve so vezane. Star 10 let, brez žiga. Razpuščen je bil v Mirni. Išče ga Tehovnik Janez, Tehovec 1, p. Medvođa.

Nagrado dobi

kdor mi sporoči ali prižene konju fuksa z žigom 2711. Ima belo liso na glavi in soplek belih dlak na desnem stegnu. Dimnik Jožp, Obrlje št. 10, p. Mošče — Ljubljana.

Iščem 2 kobili in voz

Fukso in pramo, ima zadnje desno nogo debelejšo, 11 let, fuksa ima sprednji v bincinu hraste, 9 let, voz parizan. Dam nagrado. G. Švigelj, Borovnica.

Iščem kobilo

pramo, desna noga v bincinu bela in kopito belo, vis. 162, obseg 177, žig 222. Kdor je privede na naslov Rode Jože, Stara Vrhnika, dobi lepo nagrado.

Iščem kobilo »pram«

z opremo in vozom, rjavo, z št. 20 na kopitu, komatu in vozu. Visoka 164 cm, prama mera 180 cm, na prsih ima sivo znamenje v obliki kopita, na zadnji levi nogi ima stihpan. — Proti nagradi sporočiti Jerini Matevzu, Gorčica 12, p. Preseerje.

Iščem konja

težkega prama, z vozom in opremo. Konj ima na nosu bel likaj, za prvim levim plečem malo bulo, na zadnjih nogah nima gob, komat z lahkiškom, stari žig 1004. Voz lahak z lestvami, tehtnica na levi strani 2 kavlja, sivi in povza neokovan. Kdor kaj ve o teh stvarih, naj javi Kopicu Antonu, Sp. Garmojna, p. St. Vid n. Ljubljano. Dobi lepo nagrado.

Iščem konja in kobilo

z opremo in vozom. Kobila prama z belo vzvedo na glavi, teška, z močnim vratom, zaznamovana na kopitu s št. 124. Konj »Misko«, temen pram z dolgo liso na glavi in z belo gornjo ustnico, star 6 let, žig na kopitu št. 64. Pladam dobro nagrado. — Skof Jernej, fupac obč. Polhov Gradec.

Vojake

21. lahki konj, vođa 18 Bitnja naprosim, naj mi sporoči proti nagradi, kje se nahajata moja konja, in sicer kobila prama in konj črn »Muro«, oba štev. 144, z opremo in teškim vozom z širokimi kolesi; zadnja kolesa so imela dvojne špice. Degman, Hrušica, p. Dobrunje.